

รายงานการประชุมวิชาการ
“มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้”
วันที่ 14 – 15 สิงหาคม 2551
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
สิงหาคม 2551

บทสรุปผู้บริหาร

การประชุมวิชาการ “มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้” ในวันที่ 14-15 สิงหาคม 2551 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นั้น มีผู้เข้าประชุมจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวม 400 คน โดยได้รับเกียรติจากนายพงษ์ศิริ กุสมภี รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา มาเป็นประธานในพิธีเปิด และมีคณะวิทยากร คือ ศาสตราจารย์ ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) นายทวิสันต์ โฉมณารักษ์ นายชัยโรจน์ เตชะเกสริน นพ.สำเริง แหยมกระโทก นายกนกฤช หิรัญกิจ พระครูใบฎีกาชาฎิต อมรปัญญา (หลวงตาแช) ดร.สีลาภรณ์ บัวสาย รศ.สุรัชย์ หวันแก้ว นายภูมิภักดิ์ พิทักษ์เชื่อนขันธุ์ นายวีระ จันทรพิพรักษ์ ผศ.นิรันดร์ กุลทนานนท์ อาจารย์เต็มดวง ตริธัญญพงศ์ ผศ.พัชรินทร์ ดำรงกิตติกุล ดร.สมบัติ ฤทธิเดช รศ.สมคิด สร้อยน้ำ ผศ.ดร.ชูศักดิ์ สุทธิสา ผศ.ดร.สมเกียรติ ภู่วิพัฒน์วิบูลย์ และ ดร.บัญญัติ แก้วส่อง ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหน่วยงานจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ที่เป็นคณาจารย์ บัณฑิต และนักวิจัยชุมชนจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
4. วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
8. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
11. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
13. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
15. วิทยาลัยนครราชสีมา

16. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา
17. หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
18. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา
19. เครือข่ายองค์กรชุมชน
20. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา
21. สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดนครราชสีมา
22. สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดนครราชสีมา
23. โรงเรียนบ้านโนนสง่า
24. โรงเรียนมารีย์วิทยา
25. โรงเรียนบ้านถนนหัก
26. โรงเรียนบ้านป่าเพกา
27. โรงเรียนมหิศราธิปดี
28. โรงเรียนบ้านค่ายวิทยา
29. โรงเรียนวัดสระจรเข้
30. โรงเรียนเทพารักษ์ราชวิทยา
31. โรงเรียนบ้านตลุกขี้โค
32. ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา
33. องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

ซึ่งในการจัดการประชุมวิชาการ “มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้” ในวันที่ 14-15 สิงหาคม 2551 นั้น มีผลงานวิจัยนำเสนอแบบบรรยาย (Oral) จำนวน 45 เรื่อง และนำเสนอแบบโปสเตอร์ (Poster) จำนวน 17 เรื่อง โดยแบ่งการนำเสนอผลงานทางวิชาการตามงานวิจัย ออกเป็น 8 ห้อง ดังนี้

- ห้อง 1 ข้าว มันสำปะหลัง (09.08.05)
- ห้อง 2 การท่องเที่ยว (09.08.06)
- ห้อง 3 เด็ก เยาวชน และการศึกษา (ห้องประชุมสัจน์ ลิปะตพัลลภ อาคาร 9 ชั้น 3)
- ห้อง 4 SME วิสาหกิจชุมชน ใหม่และสิ่งทอ (09.08.07)
- ห้อง 5 ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (09.09.10)
- ห้อง 6 สุขภาวะ (09.09.11)
- ห้อง 7 บัณฑิตวิทยาลัย (09.09.12)
- ห้อง 8 ภาษาศาสตร์ (อาคาร 27 ชั้น 4)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กล่าวต้อนรับ.....	1
กล่าวเปิดการประชุม.....	2
กล่าวนำการประชุม.....	3
การสำรวจสถานะต้นทุน ศักยภาพ และทิศทางการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา.....	5
การเสวนายุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด.....	9
การนำเสนอผลงานทางวิชาการ “มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสาน บนฐานความรู้”	15
การสังเคราะห์การเสวนา “อนาคตโคราชบนฐานองค์ความรู้”	28
เสวนาโต๊ะกลม “เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏกับบทบาทการพัฒนาพื้นที่ ภาคอีสาน”	36
ภาพกิจกรรม	
 ภาคผนวก	
โครงการ	
กำหนดการ	
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัย ครั้งที่ 4	
คำสั่งเรื่องให้บุคลากรเข้าประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลงาน ครั้งที่ 4	
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานวิจัยเพื่อคัดเลือกนำเสนอและตีพิมพ์	
เผยแพร่ในเอกสารประชุมวิชาการ	
คำสั่งคณะกรรมการนำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัยในการประชุมทางวิชาการ	
เพื่อเสนอผลงานวิจัย ครั้งที่ 4	
บัญชีลงเวลาผู้เข้าร่วมประชุม	

การประชุมวิชาการ “มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้”

วันที่ 14-15 สิงหาคม 2551

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

โดยความร่วมมือระหว่างเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
กับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และ จังหวัดนครราชสีมา องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนครราชสีมา สภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา
หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา

กล่าวต้อนรับ

ผศ.ดร.เสาวนิต เสาธานนท์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กล่าวต้อนรับ

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ผู้อำนวยการกองทุนสนับสนุนการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ และแขกผู้มีเกียรติ ว่า บทบาทของมหาวิทยาลัยที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไม่เพียงแต่ให้บริการพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย เดิมมหาวิทยาลัยเป็นเพียงสถาบันที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพครูเท่านั้น ต่อมาได้

ขยายการผลิตบัณฑิตสาขาอื่นๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีการกิจด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนตลอดจนการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สืบทอดต่อไปไม่ให้สูญหายไปจากท้องถิ่น ดังนั้นคณาจารย์ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยต้องเรียนรู้ชุมชนเพื่อให้งานวิจัยนั้นสามารถนำไปแก้ปัญหาของท้องถิ่นและตอบสนองได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ได้

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาบุคลากรหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ระดับปริญญาตรี และในอนาคตจะร่วมมือกันผลิตมหาบัณฑิตในสาขานี้ต่อไป นอกจากนี้ยังได้ให้บริการต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การดำเนินโครงการวิจัยเชิงพื้นที่ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ซึ่งทุกโครงการที่ได้ดำเนินการในพื้นที่นั้น มีนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโทเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เพราะเป็นนโยบายในการบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัย รวมถึงการจัดเวทีเผยแพร่งานวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ใช้งานวิจัย ดังที่มีการจัดประชุม ณ วันนี้

กล่าวเปิดการประชุม

นายพงษ์ศิริ กุสุมภ์

รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา มหาวิทยาลัยได้แสดงบทบาทของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์โดยเป็นที่พึ่งทางปัญญาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนจังหวัดก็ได้ฟังพาเรื่องบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และอื่นๆจากมหาวิทยาลัย อย่างสม่ำเสมอ เช่น งานแข่งขันกีฬาซีเกมส์เมื่อปลายปีที่แล้ว

จังหวัดนครราชสีมาเป็นเมืองหน้าด่านเป็นประตูสู่อีสาน ดังนั้นในการทำงานของจังหวัดจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนร่วมกันบูรณาการการทำงานในรูปของ “กรมนครราชสีมา” โดยยึดหลักการทำงาน 5 ร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมติดตามประเมินผล และ 3 ประสาน คือ ประสานงาน ประสานใจ และประสานการปฏิบัติเพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน คือ **การเป็นศูนย์กลางของการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวของภาค** ซึ่งเป็นแหล่งที่มีกิจกรรมสามารถพัฒนาเป็น Cluster ได้ ภายใต้กระบวนการขับเคลื่อน ทั้งต้นน้ำ – กลางน้ำ – ปลายน้ำ ตามประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละด้านเกี่ยวข้องเชื่อมโยงและสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจังหวัดนครราชสีมาได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ขับเคลื่อน 5 ยุทธศาสตร์ 18 กลยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
5. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ซึ่งการขับเคลื่อนดังกล่าว จังหวัดจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย เช่น สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานที่นับว่ามีความสำคัญและช่วยเหลือจังหวัดได้มากเพราะมหาวิทยาลัยมีความพร้อมทุกด้าน

กล่าวนำการประชุม

ศ.ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง กล่าวถึงแนวคิดงานวิจัยเพื่อพัฒนาทั้งพื้นที่ (ABC) ว่าได้ดำเนินการ

29 จังหวัด โดยมีแกนร่วม 3 หลัก คือ เป็นกลไกการทำงานในพื้นที่ เพื่อสร้างโจทย์วิจัยที่ร่วมกันทำ หัวข้องานวิจัยร่วมกันคือ การทำงานและ กลไกจากคนในจังหวัดเพื่อสร้างโจทย์วิจัยที่จะดำเนินงานวิจัยร่วมกัน เป้าหมายเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ สังคมของจังหวัด จากฐานภายในอย่างยั่งยืน เน้นการทำงานเชิงระบบซึ่งต่างจากงานวิจัยทั่วไปโดยมองภาพใหญ่ ภาพรวมและมองเห็นความเชื่อมโยงของ

องค์ประกอบต่างๆของภาพใหญ่นั้น ในจังหวัดอาจจะมีการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ซึ่งเวลาทำงานจริงๆ มีหลายองค์ประกอบหลายด้าน เช่น การพัฒนาด้านการเกษตร ด้านทรัพยากรน้ำ ด้านกำลังคน ด้านอุตสาหกรรม ฯลฯ องค์ประกอบต่างๆเหล่านี้จำเป็นต้องหา ข้อมูลของทั้งวงจรเพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงกัน เช่นเห็นความเชื่อมโยงเรื่องน้ำกับผลผลิตทางการ เกษตร เรื่องน้ำกับการท่องเที่ยว

หลักในการทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาพื้นที่ คือ 1) เน้นงานเชิงระบบ 2) เน้นผู้ทำวิจัยเป็นคน ภายในในจังหวัด ประกอบด้วยฝ่ายรัฐ ฝ่ายราชการ ฝ่ายบริหารท้องถิ่น และฝ่ายนักวิชาการที่เป็น อาจารย์ เป็นนักวิจัยและนักศึกษา อีกสองส่วนเป็นภาคประชาชน มีชาวบ้านและชุมชน มีภาค ธุรกิจเอกชน รวม 4 ภาคส่วน คือ ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคประชาชนและภาคธุรกิจ ที่จะรวมเป็น กลไกการจัดการของจังหวัด หลักการ คือ ต้องเป็นงานวิจัยที่เสริมกลไกการจัดการให้มีความรู้ ที่จำเป็นและเป็นทางเลือกของจังหวัด เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อคนส่วนมาก

วิธีการดำเนินงานวิจัยเชิงระบบระดับจังหวัด โจทย์วิจัยไม่สามารถกำหนดล่วงหน้าได้ เพราะต้องถามคนในจังหวัดว่าสถานการณ์ในปัจจุบันมีอะไรบ้าง ทั้งนี้ต้องดำเนินการตามกลไก ในจังหวัดร่วมกำหนดโจทย์ และร่วมกำกับการทำงาน (ภาครัฐ/ท้องถิ่น, ประชาชน, ธุรกิจ, วิชาการ) ทำงานบนฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริง ไม่ใช่ความเห็นหรือความเชื่อ จำเป็นต้องมี ข้อมูลของจังหวัด

ข้อสังเกตในการทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาพื้นที่ (ABC)

1) ขาดข้อมูลที่เป็นระบบ การพัฒนาในปัจจุบันดำเนินงานไปอย่างรวดเร็วเพราะมี การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นงานวิจัยก็จะเป็นตัวเสริมข้อมูลที่เป็นระบบให้ได้ใช้ในการ

ตัดสินใจ และจะทำให้คนอื่นๆที่ยังไม่เข้าใจสถานการณ์ ไม่เข้าใจปัญหาเข้ามามีส่วนร่วมเป็นการลดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน

2) การมีส่วนร่วมน้อย เนื่องจากอย่างเร่งรีบทำโดยการมีส่วนร่วมน้อยก็จะเป็นการมองเพียงมิติเดียว แก้ปัญหาเศรษฐกิจแล้วสร้างพัฒนาเรื่องสิ่งแวดล้อมมักมีผลกระทบต่อความคิดและความคุ้นเคยของคนที่เคยได้อะไรง่ายๆ แก้ปัญหาเร็ว ไม่สร้างความอดทนในการเกาะติดกับปัญหา และสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาในระยะยาวต่อไป คือจะมีปัญหายาวตามมาเสมอหากทำอะไรโดยรวบรวมรัด ทำแบบมองฝ่ายเดียว

3) ขาดการกระจายประโยชน์ ปัญหาเรื่องการกระจายประโยชน์ เช่น จังหวัดนครราชสีมา ที่มีเศรษฐกิจดี อาจมีปัญหาเรื่องรายได้ของคนกลุ่มต่างๆ เนื่องจากการพัฒนาเป็นการพัฒนาเป็นบางกลุ่ม บางส่วน ทำให้ส่วนอื่นๆ ตามไม่ทันหรือบางส่วนพัฒนาไปเร็ว

ข้อมูลที่จะทำให้ทุกภาคส่วนในจังหวัดมีความสมดุลและมองเห็นภาพรอบด้านนั้น จำเป็นต้องมีข้อมูล 3 ประเภทคือ

1. ข้อมูลเชิงเทคนิค เป็นข้อมูลและความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์
2. ข้อมูลเชิงระบบ คือข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภค ข้อมูลด้านการตลาด ระบบโลจิสติกส์ การส่งสินค้าหรือกระบวนการที่ทำให้ผู้บริโภคและผู้ผลิตมาเจอกัน
3. ข้อมูลเชิงพื้นที่ เป็นฐานข้อมูลงานวิจัยพื้นที่ ต้องรู้ว่าพื้นที่นี้เป็นอย่างไร มีประชากรกี่คน ข้อมูลครัวเรือน มีรายได้มาจากไหนและมีรายจ่ายอะไรบ้าง ข้อมูลทรัพยากร เรื่องน้ำ เรื่องป่าไม้

เมื่อมีข้อมูลพื้นฐานทั้ง 3 ส่วน ก็จะได้โจทย์ขนาดใหญ่ระดับจังหวัดที่สามารถตอบเชิงระบบได้ เช่นระบบการผลิต และการตลาดควรจะเป็นอย่างไรในอนาคต ทำอย่างไรจะพัฒนาคนให้มีทักษะ มีความรู้ที่จำเป็นต้องมีในอนาคตให้ได้ ถือว่าการศึกษา การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคน หากมีการหนุนเสริมในระหว่างทาง

การประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัย ครั้งที่ 4 : มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้

การสำรวจสถานะต้นทุน ศักยภาพ และทิศทางการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา
นำเสนอโดย ผศ.ดร.ประเทือง จินตสกุล ผศ.ดร.ณภัทร น้อยน้ำใส
และอาจารย์เอกรัตน์ เอกศาสตร์

ผศ.ดร.ประเทือง จินตสกุล

ผศ.ดร.ณภัทร น้อยน้ำใส

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

- 1.วิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์เชิงพื้นที่และเชิงประเด็น
- 2.วิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิรวมทั้งสถานะต้นทุนและศักยภาพการพัฒนา
- 3.จัดทำคลังข้อมูลให้เป็นระบบและสะดวกต่อการนำไปใช้แก้ไขปัญหา

ความยากจนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นในการนำเสนอ

วิเคราะห์ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัด เชิงบูรณาการของจังหวัดนครราชสีมา

- ด้านกายภาพ
- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคม

เป็นการประยุกต์ Khorat GIS ในการบริหารและวางแผน

ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัด

ที่ตั้ง เป็นการวิเคราะห์ว่าที่ตั้งของจังหวัดนครราชสีมามีความโดดเด่นอย่างไร ได้มีการศึกษาของชาวญี่ปุ่นว่าจังหวัดที่มีที่ตั้งดีที่สุดในประเทศไทยคือ จังหวัดสระบุรี เพราะเป็นจังหวัดที่สามารถนำสินค้าและเดินเข้ามาได้สะดวก จังหวัดนครราชสีมาอยู่ใกล้สระบุรี และจังหวัดนครราชสีมายังเป็นประตูสู่อีสานและอินโดจีน (ลาว เวียดนาม กัมพูชา) การมีพื้นที่ใหญ่

เป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย ประชากร มาก และมีอำเภอมากที่สุด พื้นที่ทั้งหมด 12.8 ล้านไร่
นี่เป็นความได้เปรียบของจังหวัด

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามพื้นที่ได้ 3 ประเภท คือ

1) พื้นที่ราบ จำนวน 4.7 ล้านไร่ที่เหมาะสมกับทำนาข้าว แต่ปัจจุบันทำนาข้าว 5.1 ล้านไร่
เกินกว่าพื้นที่ที่เหมาะสม มีพื้นที่ทำนาบางส่วนที่ทำในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมเสี่ยงต่อการขาดน้ำ
2) ที่ราบลูกคลื่น 6.5 ล้านไร่ เหมาะสมกับการปลูกพืชไร่ ปลูกจริงเพียง 5.1 ล้านไร่ ยังเหลือพื้นที่
ปลูกพืชไร่อีก 3) พื้นที่ลาดชันเกิน 12 เปอร์เซ็นต์ ไม่เหมาะกับการปลูกข้าว หรือพืชไร่ ควรจะปลูก
ต้นไม้ ปลูกป่าไม้ให้เป็นต้นน้ำลำธาร 1.6 ล้านไร่ แต่มีพื้นที่ป่าไม้ 1.9 ล้านไร่ เพราะมีป่าบางส่วน
อยู่บนพื้นที่ราบด้วย รวมพื้นที่ป่า 6.8 ล้านไร่ ดังนั้นมีการกระจายของฝนไม่เท่าเทียมกัน
เนื่องจากพื้นที่ป่าไม่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ แถวปากช่อง วังน้ำเขียว ฉะนั้นพอลดมาทาง
เทพารักษ์ ลงมาจนถึง ด่านขุนทด ครบุรี และเสิงสาง อยู่ในพื้นที่เงาฝนจะมีปริมาณน้ำฝนน้อย
เป็นพื้นที่บริเวณเสี่ยงกับการขาดน้ำ ซึ่งจะเป็นปัญหาในการบริหารจัดการน้ำ

จังหวัดนครราชสีมามีลุ่มน้ำ 10 ลุ่มน้ำใหญ่ๆ ลุ่มน้ำลำตะคองเป็นลุ่มน้ำขนาดใหญ่
มีถนนมิตรภาพตัดผ่าน อาชีพหลักทำนา ทำสวน ทำไร่ ค้าขาย นอกนั้นทำสวน ทำไร่ และ
ทำนา หากพิจารณาเป็นรายอำเภอ พบว่า พื้นที่ทางตอนเหนือตั้งแต่อำเภอโนนไทยถึงเมืองยาง
เป็นพื้นที่ทำนา อำเภอบัวใหญ่เด่นเรื่องการค้าขาย อำเภอปากช่อง ทำสวนทำไร่ ค้าขาย และ
เลี้ยงสัตว์ เป็นความได้เปรียบเพราะมีระยะเวลาทำไร่ทำสวนนานทั้งปี ทำให้มีรายได้ต่อหัวอยู่ใน
กลุ่มสูง

สำหรับเรื่องธรณีวิทยา พบว่า เป็นการกล่าวถึงพื้นที่หิน ดิน ที่รองรับพื้นที่จังหวัด
นครราชสีมา พื้นที่ตอนบนที่เป็นสีขาวเป็นพื้นที่ดินที่รองรับเป็นพื้นที่ตะกอนน้ำพาเหมาะแก่การทำ
นา พื้นที่สีเขียวอ่อนหรือพื้นที่หมวดหินมหาสารคาม ลักษณะหินเหมือนที่จังหวัดมหาสารคาม
พื้นที่ดินตอนบนเป็นหมวดหินเกลือทำให้ดินเค็ม ทำให้พื้นที่เกือบครึ่งหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมา
มีพื้นที่ดินเค็ม น้ำกร่อย กระจายไปทั่ว เป็นทั้งโอกาส และข้อจำกัดเป็นทั้งศักยภาพและปัญหา
ของคนประกอบอาชีพ

ศักยภาพของจังหวัดนครราชสีมาในระดับโลกมีความโดดเด่น เรื่องช้างศึกดำบรรพ์

ซากไดโนเสาร์ มีไม้กลายเป็นหิน มีพิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหิน มีพิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์

พื้นที่จังหวัดนครราชสีมาตอนบนเป็นพื้นที่ที่รองรับด้วยเกลือหินเกือบครึ่งจังหวัด ตั้งแต่
พื้นที่ด่านขุนทดไปจนถึงอำเภอเมืองยาง แก่งสนามนาง สำหรับการเกษตรเป็นข้อจำกัดในการทำ
เกษตรกรรม พื้นที่ดินเค็มแต่ปัจจุบันยังไม่เค็มได้แก่ พื้นที่อำเภอโชคชัย ปักธงชัย ห้วยแถลง และ

ชุมพวง แต่ใช้พื้นที่ดินไม่เหมาะสมเช่นพื้นที่ด้านขุนทดและขามทะเลสอ เช่นการสร้างถนน ขวางทางระบายน้ำ ทำให้น้ำขังอีกด้านหนึ่งของถนนเพิ่มขึ้น น้ำในดินสูงขึ้นระดับน้ำในดินเดิมก็ซึมขึ้นมา กลือแพร่กระจายไปทั่วทำให้เพิ่มคราบเกลือในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

การใช้ประโยชน์จากที่ดิน ในสาขาการกสิกรรมมากกว่า 50 % เป็นการใช้พื้นที่ดินในการปลูกข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพดและพริก เป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา

การปลูกมันสำปะหลังผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาค ส่วนเรื่องข้าว อ้อย ข้าวโพดผลผลิตต่ำกว่าจังหวัดอื่นของภาคอีสาน ที่อำเภอปากช่องมีการเลี้ยงโคนมสูงถึง 60% สุกร 42% ของทั่วทั้งจังหวัด ฉะนั้นจะมีปัญหาเรื่องน้ำเน่าเสียตามมาโดยน้ำเน่าเสียส่วนหนึ่งมาจากอำเภอปากช่องด้วย ดังนั้นต้องมีการแก้ไขปัญหาทั่วทั้งลุ่มน้ำ ไม่ใช่มาแก้ไขเฉพาะตัวเมือง การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ควรบริหารจัดการแบบลุ่มน้ำ

อุตสาหกรรม 1 ใน 4 เป็นอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร รองลงมาคือการขนส่ง โดยมีที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่อยู่ใกล้เส้นทางหลัก เข้าถึงได้ง่าย ประเภทอุตสาหกรรมมีกำลังการผลิต ด้านพาณิชยกรรมและการบริการตลอดปี 2547-2549 มีการจดทะเบียนค่อนข้างคงที่ การลงทุนโครงการที่ได้รับการสนับสนุน BOI จังหวัดนครราชสีมา นำโด่งในภาค รวมทั้งจำนวนคนที่มีมาก การลงทุนด้านอุตสาหกรรมสูงในภาค

การท่องเที่ยว โคราชมีรายได้ไม่น้อยกว่าอุบลราชธานี อาจเป็นเพราะว่าจังหวัดนครราชสีมาเป็นประตูสู่อีสาน ฉะนั้นต้องมีการศึกษาว่าจะทำอย่างไรที่จะให้นักท่องเที่ยวได้พักค้างในจังหวัดนครราชสีมามากขึ้น

ด้านสังคม ประชากรวัยแรงงานมากเป็นความได้เปรียบ การเกิดลดลง การตายคงที่ การย้ายถิ่นเข้าออกใกล้เคียงกัน ประชากรไม่ค่อยเพิ่ม อัตราการป่วยส่วนมากเป็นโรคระบบหายใจ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม มลพิษมาจากอุตสาหกรรม และยานพาหนะ อัตราการตายปอดบวมเป็นอันดับหนึ่ง

เขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดนครราชสีมา มีทั้งหมด 7 เขตการศึกษา แต่มีความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเขตพื้นที่ อัตราส่วนครูต่อนักเรียนของจังหวัดนครราชสีมาใกล้เคียงกับของประเทศ คือ 1 ต่อ 20 ส่วนเขตพื้นที่ 4 5 และ 6 อัตราส่วนครูต่อนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

เมื่อเปรียบเทียบผลการสอบ O-net ของนักเรียนในจังหวัดนครราชสีมา นักเรียนสอบวิชาภาษาไทย สังคม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ตกหมดทั้งในภาพรวมของจังหวัดและภาคอีสาน คือได้ 36% เมื่อจัดลำดับในภาคอีสาน วิชาสังคมได้ 36% ภาษาอังกฤษผู้อุดรธานีไม่ได้เพราะมีชาวต่างประเทศเข้ามาอยู่ในจังหวัดอุดรธานีเยอะ และเมื่อเทียบกับจังหวัดหนองบัวลำพู ที่เป็น

จังหวัดท้ายสุดของประเทศ เช่น วิทยาศาสตร์ จังหวัดหนองบัวลำพูได้ 30% ของจังหวัด นครราชสีมาได้ 32% ซึ่งไม่ได้ต่างกันมากนัก นี่เป็นวิกฤตของการศึกษา

สรุปและข้อเสนอแนะ

ปัญหาเร่งด่วน

- การบุกรุกพื้นที่ป่าอนุรักษ์และที่ดินสาธารณะ
- การใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
- ปัญหาระบบน้ำท่วม และการแพร่กระจายของดินเค็ม
- ปัญหามลพิษจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
- ปัญหาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ขาดการศึกษาวิจัยพืชเศรษฐกิจที่เป็นหวัชพืชร้ายอย่างครบวงจร
- ขาดแผนงานและการปฏิบัติงานตามแผนที่มีประสิทธิภาพบนฐานข้อมูลที่ต้องทั้งระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น

มาตรการในการพัฒนา

- ศึกษาและทำแผนปฏิบัติการเชิงบูรณาการแบบมีส่วนร่วมต่อปัญหาเชิงพื้นที่และเชิงประเด็นที่สำคัญของจังหวัด
- วิจัยและพัฒนาพืชเศรษฐกิจหลักอย่างครบวงจร
- สนับสนุนให้ผู้ผลิต ผู้บริการและผู้บริโภคมีพฤติกรรมการพัฒนาที่ยั่งยืน
- กำหนดเป็นวาระสำคัญในการพัฒนาจังหวัดโดยอาศัยศักยภาพหรือจุดเด่นระดับนานาชาติที่มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลของจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการวางแผน การตัดสินใจ และปฏิบัติการ ทั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่นต่างๆ
- เร่งแก้ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ น้ำ และดินอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่น

การเสวนา “ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด”

นายพงษ์ศิริ กุสุมภ์	รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา
นายทวิสันต์ โฉมณารักษ์	หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
นายชัยโรจน์ เตชะเกสร	เลขาธิการสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา
นพ.สำเริง แหยมกระโทก	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
นายกงกฤช หิรัญกิจ	ประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พระครูใบฎีกาขนิล อมรปัญญา	(หลวงตาแซ) วัดอาศรมธรรมทายาท

ดำเนินรายการโดย ดร.ปรีชา อุตระกุล

นพ.สำเริง แหยมกระโทก การทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ต้องดำเนินงานทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ งานเพื่อท้องถิ่น สิ่งที่ อบจ. ดำเนินงานโดยมากเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ถนน คู คลอง แหล่งน้ำ ดังนั้นช่วง 4 เดือนที่เข้าไปทำหน้าที่จึงได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการทำงานใหม่ เรื่องแนวทางการทำงาน “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจก้าวหน้า บริหารโปร่งใส ร่วมใจรักโคราช” เปลี่ยนโครงสร้างการบริหารใหม่และให้มีส่วนร่วมมากขึ้น มีโครงสร้างระดับอำเภอ ตำบลและมีประชาคมเข้ามามีส่วนร่วม ในแผนของท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นของเดิมไม่เป็นปัจจุบัน การประสานงานระหว่างท้องถิ่นมีน้อย การบูรณาการจึงมีปัญหา

จากการเข้ามาทำงานของนพ.สำเริง แหยมกระโทก นั้นได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีทำงานและงบประมาณโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาด้านสังคมให้มากขึ้น มีการที่จะใช้ข้อมูลในการวางแผนการบูรณาการการทำงานร่วมกัน

พระครูใบฎีกาขนิล อมรปัญญา (หลวงตาแซ) จะเล่าเรื่องการไปจังหวัดหนองบัวลำพู วิทยาลัยชุมชนในวัดยม มหาวิทยาลัยขอนแก่น หนุนเสริมด้านวิชาการ มีเครือข่ายที่นั่นมีองค์ความรู้ท้องถิ่นเป็นหลักสูตร เป็นวิทยาลัยครูที่บ้าน โดยเครือข่ายที่ไปให้ความรู้เป็นกลุ่มที่อยู่ปลายแถวไม่มีคำตอบแทนอะไร จึงมองว่าการทำงานเครือข่ายต้องมีการกระจายอำนาจชัดเจนและทั่วถึง รวมถึงเรื่องงบประมาณ ก็ให้ทั่วถึงด้วย เพราะมีฉะนั้นจะหวัต่อชาธิบดี การพัฒนาไปไม่รอดหัวกินแรงหาง ขาดหน่วยงานองค์กร

เข้าไปสนับสนุนทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหายไป เครือข่ายที่มีนั้นดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น แต่ยังขาดความเหลียวแลจากหน่วยงานราชการ อยากให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีวิทยาลัยแบบนี้บ้างที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านและทรัพยากรในท้องถิ่น

หากทุกหน่วยงานทำงานเป็นทีม มีนักวิชาการเข้าไปหนุนเสริมงานก็จะดำเนินไปได้จะพัฒนาได้ ทำให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ ตอนนี้ชาวบ้านไม่อยากจะเขียนโครงการเพราะไม่มีงบประมาณสนับสนุน ฉะนั้นอยากให้สถาบันการศึกษาตัดชั้นตอนบางอย่างออกบ้าง แล้วลงไปช่วยชุมชนสร้างนักวิจัยชุมชน ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ได้ลงไปช่วยด้านการตลาดให้ชาวบ้าน และให้ความรู้ชาวบ้านให้รู้เท่าทันสังคม เพราะปัจจุบันข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว

การทำงานวิจัยทำอย่างไรจะให้ประชาชนเห็นประโยชน์และใช้ประโยชน์จากงานวิจัยนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏหรือแหล่งทุนต่างๆ จะสามารถเข้าไปหนุนเสริมได้อย่างไรเพราะบางครั้งชุมชนเข้าไปไม่ถึงแหล่งทุน เมื่อก่อนมีโครงการเกี่ยวกับอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ที่ทำงานภายใต้หลักคิดของไตรภาคี คือ บ้าน วัด โรงเรียน และส่วนราชการ นโยบายคือการพัฒนาที่จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ ฉะนั้นน่าจะต้องมีการปรับพื้นฐานโดยเฉพาะด้านจิตใจ ดังนั้นบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องลงไปพัฒนาชุมชน โดยต้องอาศัยข้อมูลและความรู้ เอามาใช้ในการพัฒนาให้สมดุลทั้งจิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ

นายพงษ์ศิริ กุสุมภ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่าการทำงานวิจัยต้อง

อาศัยข้อมูลในการดำเนินการวิจัย จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีพื้นที่ 12,800,000 ไร่ 32 อำเภอ 287 ตำบล 3,743 หมู่บ้าน มีหน่วยการปกครองท้องถิ่น 334 แห่ง 1 อบจ. 1 เทศบาลนคร 3 เทศบาลเมือง ได้แก่เมืองบัวใหญ่ เมืองปากช่อง เมืองสีคิ้ว 278 อบต. ตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ประเทศไทยมี 75 จังหวัด ไม่นับรวมกรุงเทพมหานครเพราะไม่ได้เป็น

จังหวัด

จังหวัดนครราชสีมา มีสถานการศึกษา 584 แห่ง มีประชากรแฝงมากกว่า 5 แสนคน มีโรงพยาบาล 42 แห่ง มีโรงงานอุตสาหกรรม 2,282 แห่ง มีการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาท ลงมาจำนวน 1,600 แห่ง มีการลงทุนตั้งแต่ร้อยล้านขึ้นไป 153 แห่ง เช่น ซีเกด ไก่ CP แหลมทอง นี่เป็นข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดนครราชสีมา

ด้านเศรษฐกิจ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด GDP 134,910 ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 50,217 บาทเป็นข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีพืชเศรษฐกิจ คือ มันสำปะหลัง ข้าว อ้อย และข้าวโพด

ปัญหาของจังหวัดเป็น เรื่องน้ำที่ตอบสนองความต้องการของประชากรในจังหวัด นครราชสีมา แต่ยังคงต้องการแหล่งน้ำมากกว่านี้ เพราะต้องใช้ในการเกษตรกรรม ฉะนั้นเมื่อมี ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดโดยเป็นศูนย์กลางผลิตสินค้าทางการเกษตร อุตสาหกรรม ผ้าไหม และการท่องเที่ยว มีประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ประเด็น คือ 1) การพัฒนาด้านการเกษตร การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว การพัฒนาทางสังคม การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และมีการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ เอาระบบ PMQA มาจัดในการบริหารงานจังหวัดนครราชสีมา แต่สิ่งที่จังหวัดนครราชสีมาต้องการคือการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาคม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมประเมินผล และประสานงาน ประสานใจ และประสานการปฏิบัติ

คุณภาพการสอบ O-net ของจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับท้ายของประเทศ ฉะนั้น การขับเคลื่อนทางสังคมต้องมีมุมมองด้านเศรษฐกิจด้วยเพื่อพัฒนาให้นครราชสีมา มีความสมดุลมากขึ้น

นายทวิสันต์ โลงนารักษ์ แนวคิดเรื่องยุทธศาสตร์ตามแนวคิดของตน 3 เรื่อง คือ

- 1) ต้องสร้างนักการเมืองที่มีคุณภาพทุกระดับชั้น ตั้งแต่ อบต. อบจ. สท. สส. 2) การสอนคนหรือชุมชนให้รู้จักทำกินเพราะส่วนใหญ่จะเอาของไปให้คนกินแต่ไม่สอนวิธีทำกิน และ 3) ทำให้จังหวัดนครราชสีมา เป็น สังคมแห่งการเรียนรู้และมีข้อมูลที่เพียงพอ

โลกต่อไปสิ่งแวดล้อมและพลังงานจะเป็นตัวกำหนดชะตากรรมของมนุษย์ ความรุนแรงจะมากขึ้น คนแก่จะมากขึ้น เทคโนโลยีจะเติบโตอย่างรวดเร็ว 5) แรงงานยุค IT จะทำให้คนว่างงานมากขึ้น IT 3G กลายเป็นต้นทุนสังคมไทยอย่างมากมาย 6) การกระจายอำนาจ อบต. และอบจ. แต่ถามว่าบุคลากรเหล่านี้พร้อมหรือยังที่จะดูแลโรงพยาบาล โรงเรียน สิ่งแวดล้อม

สำหรับเศรษฐกิจยิ่งเล่นยิ่งแพ้ ยิ่งเล็กลงจากผู้ประกอบการกลายเป็นลูกจ้าง ลูกจ้างกลายเป็นแฟนไซด์ สิ่งเหล่านี้ระบบเศรษฐกิจแย่เพราะมัวไปพึ่งพาอุตสาหกรรม GDP = 1.4 แสนล้านบาท พระเอกเป็นนายอุตสาหกรรม นายเกษตรและนายค้าปลีก มีความผูกพันสองตัว คือ

อุตสาหกรรมและการค้าปลีก ตอนนี้ค้าปลีกแจ้ง แต่เกษตรยังมีความมั่นคง หากมีอะไรเกิดขึ้นมากก็จะแย่มาก

ระบบสังคม ระบบวัฒนธรรมดีหรือไม่รู้ แต่คนอเมริกามีการต่อสู้ชีวิตมาก โดยอายุ 16 ปีจะจัดงานวันเกิดให้ลูกเพื่อเตือนว่าอีก 2 ปี ต้องออกจากบ้าน อายุ 18 ปี จัดงานเลี้ยงใหญ่ พอรุ่งเช้าก็มีกระเป๋าออกมาวางหน้าบ้าน สำหรับเด็กไทยไม่โตซะที อายุ 60 ปี บางที่ยังอยู่กับพ่อแม่ กลายเป็นสังคมที่ยื้อแย่งกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชเสาวนีย์ ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา บอกว่าอีก 15 ปี จะไม่มีน้ำจืดใช้

นายกรัษฎา หิรัญกิจ จังหวัดนครราชสีมาที่มีพื้นที่ จำนวนคนและอีกหลายอย่างที่ใหญ่

ซึ่งเป็นศักยภาพของจังหวัด ต้องทำอย่างไรให้เป็นแม่เหล็กขึ้นใหญ่จะมีวิธีการทำอย่างไรที่จะเปลี่ยนเหล็กให้เป็นพลังงาน ต้องมีการร่วมพลังเพื่อไว้ต่อรอง ในโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา ประมาณ 30 -40 % เป็นอุตสาหกรรมแขนงหน้าภาคเกษตร นครราชสีมาได้ BOI เขต 3 ตั้งแต่จังหวัดนครราชสีมาเป็นต้นไปจนสุดแม่น้ำโขงอุตสาหกรรมกระจุกที่จังหวัดนครราชสีมาเพราะเป็นเมืองใหญ่ เป็นเมืองที่ได้เปรียบอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวมองเพียงว่าโคราชมีแหล่งท่องเที่ยวอะไรเพราะไม่เพียงพอที่จะดึงดูดคนเข้ามาอย่างให้มองถึงประเทศเพื่อนบ้านว่าจะได้ประโยชน์อะไร หากทำได้แบบนี้จะทำให้จังหวัดนครราชสีมา มีความโดดเด่น จำนวนนักท่องเที่ยวมีจำนวนมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมผู้มาเยือน ก็ประมาณ 5 ล้านคนต่อปี ถ้าตั้งเป้าหมายแต่ละปีว่าจะต้องเพิ่ม 5% 10% คิดว่าทำได้แต่ถ้าหากจะทำให้ตัวคงอีกนาน หากมีการขยายมุมมองการหานักท่องเที่ยวเข้าสู่จังหวัดเท่านั้นมาเป็นขยายเข้าสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น กรณีบริเวณปากช่อง เขาใหญ่ มีฟาร์มโชคชัย เปลี่ยนจากระบบฟาร์มมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วยการผสมผสานกันหากทำแบบนี้จะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

อีกเท่าตัว

นายชัยโรจน์ เตชะเกสรี ในมุมมองของนักธุรกิจของผมจะมองหาจุดเด่นของ

ประเทศไทย คือ เกษตรและการท่องเที่ยว ที่สามารถดึงเงินเข้าประเทศได้จากทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นการส่งออก การใช้ภายในประเทศ แล้วในแต่ละท้องถิ่นมีอะไร ข้าว มัน อ้อย ข้าวโพด ในสมัยนี้ใช้การเกษตรเป็นพลังงานทดแทน ในอุตสาหกรรมของนครราชสีมา มีจังหวัดใกล้เคียง คือ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ มีจุดดี จุดเด่นที่เอื้อกัน ฉะนั้นจะหาอย่างไรให้ 4-5 จังหวัดนี้ รวมกัน เช่น ข้าวอินทรีย์ของสุรินทร์ สิ่งทอของชัยภูมิ นครราชสีมา มีทุกอย่างที่จังหวัดอื่นมี ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมาควรมีผังเมืองว่าตรงส่วนไหนควรเจริญเติบโตด้านใด

สิ่งที่ขาดคือ นโยบายของจังหวัด ของประเทศ ที่จะให้เติบโตเพราะจังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุดิบ มีบุคลากร และควรมีหน่วยงานทางการตลาดที่จะประชาสัมพันธ์ให้คนทั้งโลกรู้ว่า จังหวัดนครราชสีมาพร้อมที่จะให้มาลงทุน จังหวัดนครราชสีมาที่จะเจริญขึ้นไม่มีคนตกงาน แต่สิ่งที่ตามคือแรงงาน เพราะส่วนมากโรงงานจะจ้างแรงงานที่มีวุฒิการศึกษาต่ำ ทำให้เป็นแรงงานที่ขาดการศึกษา ในสังคมที่มีโรงงานคนจะเยอะแต่มีการศึกษาต่ำจะทำให้ถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ เมื่อจังหวัดเน้นการเติบโตทางอุตสาหกรรมด้านการเกษตรก็น่าจะเน้นการศึกษา ด้านนั้นควบคู่ไปด้วย เพื่อไม่ให้คนออกไปจังหวัดอื่น ความสมดุลจะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วย เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และจิตใจ ทุกวันนี้ นักธุรกิจ ต้องทำอะไร ทำให้อยู่รอดแต่ไม่รู้จะทำกำไรบนความมีเหตุมีผลอย่างไรจำเป็นที่รัฐ สถาบันการศึกษา นักวิชาการ นักวิจัย ต้องมีการส่งเสริม ให้มีความนึกคิดของคนที่จะมาลงทุนตรงนี้ด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมส่วนนี้ หากทุกคนมีจิตใจต่อสังคมในท้องถิ่นของตนก็น่าจะทำกิจกรรมอะไรเพื่อสังคมโดยมีนักวิชาการและภาครัฐเป็นแกนหลักและช่วยผลักดัน

การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ขณะนี้ต้องการร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อช่วยกันพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยการพัฒนาควรจะต้องดำเนินไปพร้อมๆ กัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม หากไปด้านใดด้านหนึ่งผลสัมฤทธิ์ก็จะไม่บรรลุเพราะมีความเกี่ยวโยงกัน อีกประเด็น คือ ทำอย่างไรให้นักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมและทำงานด้านสังคมให้มากขึ้น

คุณทวิสันต์ โฉนวนุรักษ์ กล่าวว่าอยากเห็น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ทำงานวิจัยภาคเอกชนเกี่ยวกับผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งมีอยู่เกือบ 98% ของระบบเศรษฐกิจ คือตอนนี้อยู่ที่คน ไปก็คน เกิดใหม่ก็คน เหตุผลทั้งหลายเหล่านี้จะนำไปให้ผู้เกี่ยวข้องพัฒนาแก้ไขปัญหาได้อย่างแม่นยำ ในฐานะที่ปรึกษา อบจ.อยากเห็นงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของนักการเมืองโดยเฉพาะนักการเมืองระดับท้องถิ่นที่ฟังปราศรัยของประชาชนของคนเมืองหรือคนชนบท เพื่อเป็นการยกระดับนักการเมืองระดับท้องถิ่นต่อไป

ด้านอุตสาหกรรมเห็นผลงานวิจัยด้านการเกษตรออกมาแล้ว แต่สิ่งที่อยากเห็นคือการนำผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์เป็นรูปธรรม

การนำเสนอผลงานทางวิชาการ “มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้”

ห้อง 1 ข้าว มันสำปะหลัง (09.08.05)

ผู้ดำเนินรายการ : ผศ.ชัคตตริย์ ระยะสวัสดิ์ และอาจารย์เอกรัตน์ เอกศาสตร์

ให้ความเห็น : นายทศพล ตันติวงษ์, คุณปราโมทย์ คงทอง และพ่อจันทร์ที่ ประทุมภา

นักวิชาการ (เชิงสังเคราะห์) โดย รศ.ดร. สุจินต์ สิมารักษ์

ผศ.ชัคตตริย์ ระยะสวัสดิ์ ได้นำเสนอผลการสังเคราะห์ข้าว ไว้ในเรื่องการส่งออก ส่งออกข้าว มันสำปะหลัง น้ำตาล ยาง และผลิตภัณฑ์ อัตราการขยายตัวของข้าวมีน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 6.16 มันสำปะหลัง 15.97 ทั้งที่มีพื้นที่ในการเพาะปลูกมากแต่ผลผลิตกลับได้น้อย ปัญหาเหล่านี้นำมาสู่ปัญหาเรื่องการผลิต คือ

1) การผลิตข้าวไทยขาดประสิทธิภาพตั้งแต่การเพาะปลูก เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่เพาะปลูกขนาดเล็กก่อให้เกิดปัญหาเมื่อจะทำการเพาะปลูกในเชิงพาณิชย์ที่เรียกว่าอีคอนอมิกส์ ออฟ สเกล คือการประหยัดต่อขนาดไม่เกิดขึ้น เพราะไม่ได้ผลิตในปริมาณมาก ระบบชลประทานก็มีเพียงร้อยละ 25 ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการแล้วยังต้องเผชิญภัยธรรมชาติอีก จึงเป็นข้อจำกัดด้านการผลิต

2) ปัญหาราคาข้าวเปลือก รัฐบาลต้องเข้ามาแทรกแซงตลอดเวลา ฉะนั้นในแต่ละปีจะมีข้าวในสต็อก และต้องมีภาระระบายข้าว ต้องเตรียมเงินรับจำนำข้าว ยิ่งเตรียมจำนวนเงินมากเท่าไรก็ยิ่งเป็นภาระของรัฐบาลมากขึ้น

3) ปัญหาเรื่องการแปรรูป ส่วนมากเป็นการแปรรูปขั้นปฐมภูมิจากข้าวเปลือกเป็นข้าวสาร ซึ่งมีอัตราการสูญเสียที่สูง จำเป็นต้องหาวิธีว่าจะลดการสูญเสียที่เกิดขึ้นนี้ได้อย่างไร

4) ปัญหาการตลาดในประเทศหรือปัญหาราคาข้าว ซึ่งเกิดจากการจัดเก็บที่ไม่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ มีงานวิจัยที่นำเสนอว่าหากจะแก้ปัญหาเรื่องราคาข้าว ชาวนาต้องมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บเองเพราะมิเช่นนั้นจะต้องมีการแปรรูปจากข้าวเปลือกเป็นข้าวสารเร็วขึ้น ชาวนาจึงต้องรับขายข้าวเปลือกออกไป ทำให้พ่อค้าคนกลางกดราคาข้าว

5) ปัญหาตลาดต่างประเทศ คือมีการเชื่อมโยงกันของผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้กำหนดราคาข้าวกับโรงสี โรงสีกำหนดราคากับพ่อค้าคนกลาง พ่อค้าคนกลางก็มากำหนดกับชาวนาต่อเป็นแบบนี้หรือเปล่า ซึ่งเป็นปัญหาที่เชื่อมโยงทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

6) ปัญหาระบบโลจิสติกส์ ระบบขนส่งของประเทศไทยไม่มีการพัฒนาทั้งที่มีต้นทุนที่เกิดจากโลจิสติกส์สูงถึงร้อยละ 19 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของข้าว โดยแยกเป็นต้นทุนค่าขนานน้ำหนั และสูญเสียร้อยละ 6 ต้นทุนค่าขนส่ง ร้อยละ 5 ต้นทุนค่าบริหารจัดการ ร้อยละ 5 และต้นทุนการบริหารสินค้าคงคลังร้อยละ 3

จากปัญหาและผลการวิจัยที่ได้ศึกษา พบว่า การผลิตข้าวขนาดใหญ่จะมีกำไรมากกว่าการผลิตข้าวขนาดเล็ก เมล็ดพันธุ์ แรงงาน ปุ๋ย และสินเชื่อด้านการเกษตร จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลผลิตข้าวได้

อาจารย์เอกรัตน์ เอกศาสตร์ ได้นำเสนอผลการสังเคราะห์มันสำปะหลัง ได้ว่าสถานการณ์มัน

สำปะหลังของโลก มีเนื้อที่เพาะปลูก 112 ล้านไร่ ปลูกมากในแอฟริกา ไนจีเรีย บราซิล ส่วนประเทศไทยอยู่อันดับที่ 6 ผลผลิต 210 ล้านตัน เป็นอันดับ 3 ของโลกรองจากไนจีเรียและบราซิล ผลผลิตต่อไร่สูงเป็นอันดับที่ 2 ของโลกเป็นข้อมูลจากองค์การอาหาร ส่วนสถานการณ์ของไทยมีการเพาะปลูกมันสำปะหลังมากอยู่ในภาคอีสานกระจายตัวอยู่ในนครราชสีมา ชัยภูมิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น บุรีรัมย์ และสระแก้ว

ภาคกลางและภาคตะวันออก ฉะเชิงเทรา ชลบุรี จันทบุรี ระยอง กาญจนบุรี ภาคเหนือ กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี พื้นที่เพาะปลูก 7.5 ล้านไร่ ภาคอีสานมีพื้นที่การผลิตมันสำปะหลังมากที่สุด 4.1 ล้านไร่

จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่เพาะปลูกกระจายอยู่ในอำเภอครบุรี เลิงสาบ หนองบุญมาก ด้านขุนทดและสีคิ้วเป็นอำเภอหลักที่ปลูก มีพื้นที่ปลูกมัน 46 % คิดเป็นร้อยละ 25 ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยมีผลผลิตร้อยละ 48 ของภาค ร้อยละ 26 ของประเทศ

ข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์รายงานเรื่องมันสำปะหลังว่า หัวมันครึ่งหนึ่งนำเข้าโรงแปง ส่วนที่เหลือจะอยู่ที่ลานตากเพื่อนำไปทำเป็นมันเส้น และมันอัดเม็ดส่งออก 85 % อีก 15% ใช้ภายในประเทศไทย ส่วนแปง 40% ใช้ในประเทศและอีก 60% ส่งออก ในตลาดต่างประเทศ ปี 2550 สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศมากถึง 3.2 ล้านบาท ส่วนใหญ่รายได้จากมันเส้น มันอัดเม็ด และแปงมัน ร้อยละ 97 ส่งมันเส้นไปประเทศจีน สำหรับมันอัดเม็ดส่งไปยุโรป

จากการศึกษาวิจัย พบว่าจังหวัดมุกดาหารน่าจะเป็นแหล่งค้าขายมันเพราะจังหวัดมุกดาหารมีเส้นทางเชื่อมโยงสามารถติดต่อได้หลายจังหวัดได้ดีกว่าจังหวัดอื่นในอีสานตอนบน โดยมากนำไปผลผลิตเอทานอลซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทย ว่า ได้ทำข้อมูลสถิติว่า ในปี 2550 มีโรงงาน เอทานอล 8 โรง กำลังการผลิต 1 ล้านตันต่อวันต่อความต้องการใช้เอทานอลที่นำไปผสม

ให้ได้ก๊าซไฮโดรเจน 6 แสน เพราะฉะนั้นก็ยังมีการผลิตเหลือ นอกจากนี้สินค้าที่สามารถนำมาผลิตเอทานอลได้ก็มีน้อย กากน้ำตาล และมันสำปะหลัง โดยรวมแล้วต้นทุนการผลิตก็ไม่ต่างกันมาก นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยเกี่ยวข้องข้าวที่จะนำเสนอ ดังนี้

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1	ภูมิปัญญาในการบริหารจัดการข้าว กรณีศึกษา : วัฒนธรรมการทำอาหาร จากข้าวของชาวไทยเชื้อสายลาว	อ.เชาวลิต สิมสวຍ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์
2	การศึกษารูปแบบการส่งเสริมการผลิต ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ที่เหมาะสมโดย กระบวนการ มีส่วนร่วมภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร	ผศ. ดร.ประวิติ สมเป็น	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์
3	การดัดแปลงกระบวนการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ข้าวเกรียบว่าวพร้อมบริโภค	อ.ปทุมพร ไสตถิรัตน์ พันธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

ห้อง 2 การท่องเที่ยว (09.08.06)

ผู้ดำเนินรายการ : ดร.ณัฐฐินี ทองดี

ให้ความเห็น : นายกกฤษฎา หิรัญกิจ , รศ.ดร.สุณีย์ เลี้ยวเพ็ญวงศ์ และ ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง
นำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัย : ดร.ณัฐฐินี ทองดี

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1	ภาวะผู้นำของกลุ่มที่พักโฮมสเตย์ใน แหล่งท่องเที่ยวเขตอีสานใต้	ผศ.ศศิธร นิธิปรีชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา
2	การพัฒนาการประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบล ในกลุ่มอีสานใต้	ผศ.นันทพร อติเรกโชติกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

ห้อง 3 เด็ก เยาวชน และการศึกษา (ห้องประชุมสุวัจน์ ลิปตพัลลภ อาคาร 9 ชั้น 3)

ผู้ดำเนินรายการ : นางลลิตา ธงภักดี

ให้ความเห็น : อาจารย์เต็มดวง ตรีบุญญพงศ์

ผศ.ดร.ประมุข กอปรสิริพัฒน์ ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัย เด็ก เยาวชน และการศึกษา ของจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งได้ดำเนินการครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านสังคม และด้านการศึกษา โดยมีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามเพื่อหาตัวบ่งชี้ จากสภาพปัญหาและตัวบ่งชี้้นำไปสู่การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อนำเสนอข้อมูลในช่วงปี 2548-2550 เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเยาวชนนำเสนอ 3 ด้าน คือ สภาพทั่วไป ตัวบ่งชี้ และข้อมูลเชิงลึกโดยเด็ก เยาวชนของจังหวัดนครราชสีมา มีสภาวะด้านสุขภาพอนามัยโดยรวมของเด็กที่ดูโทรทัศน์ค่อนข้างสูง ส่วนด้านการศึกษาจังหวัดนครราชสีมายังขาดแคลนครูประถม (ไม่รวมอัตราจ้าง) เด็กและเยาวชนมีการนั่งสมาธิน้อย ส่วนเด็กที่มีโทรศัพท์มือถือถือกลับมีมาก ร้อยละเด็กที่เล่นเกมค่อนข้างสูง แต่ก็ยังมีเด็กที่มีความเชื่อเรื่องภูเง้งกรรมอยู่ในระดับสูง การออกกลางคันของนักเรียนมีน้อย แต่อาจจำนวนหนึ่งแฝงมา เช่นเด็กไม่เข้าชั้นเรียน

ในเรื่องสภาวะสุขภาพอนามัยมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุในจังหวัดนครราชสีมาค่อนข้างสูง และจากการทำงานวิจัยเรื่องอาหารจานด่วน พบว่า ใน 3 ปีที่ผ่านมา มีการรับประทานอาหารจานด่วนประเภทฟาสต์ฟู้ดค่อนข้างสูง การทำอาหารรับประทานกันในบ้านกลายเป็นวัฒนธรรมที่ล้มลง และปัญหาการเบี่ยงเบนทางเพศในเด็กและเยาวชนก็ค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน อีกเรื่องเป็นกิจกรรมเชียร์ลีดเดอร์ซึ่งเป็นกิจกรรมเชิงบวกและสร้างสรรค์ แต่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นทำให้ต้องดูแลความปลอดภัย อีกทั้งการแต่งกายของเชียร์ลีดเดอร์ที่เป็นสีสันต้องดูความเหมาะสมด้วย และต้องระวังเรื่องการรวมกลุ่มของวัยรุ่นซึ่งบางครั้งอาจเป็นการรวมกลุ่มไปในทางไม่ดี ฉะนั้นครอบครัวต้องพยายามดูแลเอาใจใส่ให้มากกว่านี้

สรุปได้ว่า อนาคตเด็กและเยาวชนต้องฝากความหวังไว้ที่ บ้าน โรงเรียน และชุมชน และทุกคนต้องให้ความตระหนักร่วมกัน

ให้ความเห็น : ในเรื่องการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ซึ่งงานวิจัยนี้ได้นำไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ยังไม่ชัดเจน อยากเห็นการวางแผนในการนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ให้ชัดเจนมากกว่านี้

การนำเสนอผลงานวิจัยเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน และการศึกษา ตามลำดับดังนี้

1. การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษา มหาวิทยาลัย

ราชภัฏนครราชสีมา (ผศ.ดร.สมบุญ ตันยะ)

ให้ความเห็น : มีวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งบอกว่าเพื่อศึกษาแนวทางในการลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงซึ่งถือว่าเป็นโจทย์วิจัยมีประโยชน์ แต่การใช้วิธีการค้นหาคำตอบเพื่อจะตอบคำถาม โดยใช้แบบสอบถามของกรมสุขภาพจิตนั้นยังไม่เพียงพอ ประเด็นอยู่ที่ว่าการกำหนดตัวแปรไว้เพียง เพศ คณะ ผลการเรียน ทั้งๆที่ความฉลาดทางอารมณ์หรือพฤติกรรมเสี่ยงมีปัจจัยที่หลากหลายมากกว่านี้ หากจะให้เห็นความจริงมากขึ้นควรมีการศึกษาเชิงลึกเพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยง และถ้าสามารถค้นหาปัจจัยหรือเงื่อนไข ในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ แล้วหยิบเอาส่วนนั้นมาเป็นประเด็นในการพัฒนาน่าจะได้แนวทางในการพัฒนาที่เป็นจริงมากขึ้น ไม่ใช่หยิบเอาความรู้จากการทำการสนทนากลุ่มที่ไม่มีหลักการทางทฤษฎีมาอ้างอิง แนวทางการพัฒนาอาจเริ่มจากความคิดคนก็จริงแต่น่าจะมีหลายวิธีนำมาอ้างอิงมากกว่านี้

2. การศึกษาความต้องการและรูปแบบการพัฒนาตนเองของครูผู้สอน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1-7 (อ.อานภาพ ธงภักดี)

ให้ความเห็น : งานวิจัยที่นำเสนอเป็นงานวิจัยสำรวจในการพัฒนาครูเป็นวิจัยเบื้องต้น การหาความต้องการของครูว่าอยากพัฒนาอะไรเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่จะตอบคำถาม แต่น่าจะมีหลายวิธีที่จะตอบคำถามการวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ข้อมูลจากการนำเสนอผล O-net ของเด็ก จังหวัดนครราชสีมา หรือผลการประเมินของ สมศ. ที่ประเมินว่าเด็กอ่อนด้านไหน อย่างไร เพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพของครูได้ถูกต้อง ฉะนั้นหากจะใช้เพียงความเห็นของคนคงยังไม่เพียงพอ หากจะทำงานวิจัยนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นน่าจะหาความต้องการในการพัฒนาครูจากแหล่งอื่นมาด้วย แล้วทำการสังเคราะห์เพื่อให้เห็นภาพความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และถ้าจะหารูปแบบวิธีการพัฒนาครูแนะนำว่าให้ใช้การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)

3. การศึกษารูปแบบและความหมายของภาพจิตรกรรมที่เพดานวัดปทุมคงคา (วัดนก

ออก) (อ.บุญทอง อินตา)

ให้ความเห็น : ใช้การพรรณนาวิเคราะห์ในการทำวิจัยเชิงคุณภาพ การศึกษาต้องสุ่มชน ฉะนั้นทำอย่างไรเมื่อเกิดมาเป็นคนไทย จะทำอย่างไรให้รักและหวงแหนในท้องถิ่น เป็นหมู่บ้านคอกที่มองไม่เห็นทั้งๆที่มีของดีอยู่ใกล้ตัว สำหรับงานวิจัยนี้ยังไม่เห็นรายละเอียดในการ

ตรวจสอบความถูกต้อง และการมีการจัดระบบความคิดมาเป็นองค์ความรู้ นั้นทำอย่างไร เช่น มีการลงพื้นที่อย่างไร อยู่อย่างไรจึงได้ข้อมูลมา มีการสอบถามใครบ้าง ในส่วนนี้ยังมองไม่เห็น

4. สัมมาทิสฺสของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา หลังการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธ (ผศ.บวร สุวรรณผา)

ให้ความเห็น : ในการทำวิจัยเป็นเหมือนการประเมินผลหลังจากเข้ากลุ่มการปรึกษาซึ่งมีกระบวนการอยู่แล้ว แล้วเอากระบวนการมาใช้กับนักศึกษา ว่าหลังจากใช้แล้วเกิดอะไรขึ้น ไม่ใช่การพัฒนาสัมมาทิสฺส หากจะทำการพัฒนาสัมมาทิสฺสด้วยกระบวนการอะไรก็แล้วแต่ต้องวิเคราะห์สถานการณ์ ต้องพัฒนารูปแบบขึ้นมา มีการทดลองใช้แล้วทำการประเมิน

ผู้วิจัย : เนื่องจากกลุ่มที่ทำการศึกษานี้ไม่ใช่กลุ่มเดิม มีการเปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละวิธี แต่ตัวผู้นำมีสัมมาทิสฺสอยู่แล้วและตัวผู้นำเพียงแต่หาวิธีการสอนให้นักศึกษาแสดงสัมมาทิสฺสออกมา เช่น ความกล้าแสดงออก มีคนถามเหมือนกันว่าทำไมไม่เขียนกระบวนการหรือวิธีการพัฒนาออกมา ซึ่งก็ตอบว่าโดยกระบวนการนี้ใช้กับนักศึกษาปริญญาโท ปริญญาเอก เพื่อที่จะดูว่าสามารถมาเป็นนักจิตวิทยาการศึกษาได้หรือไม่ เมื่อเป็นแล้วเราจะเอามาพัฒนาคนใน ฉะนั้นเลยไม่เขียนออกมาเพราะเขียนออกมาก็ทำไม่ได้ จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนถึงจะทำได้

ให้ความเห็น : ข้อแย้งว่าทำได้เพราะเคยเห็นงานวิจัยในลักษณะนี้มาแล้ว เป็นงานวิจัยที่เป็นที่ต้องการมาก การสังเคราะห์ความรู้กระบวนการวิธีทำงาน เป็นเรื่องยากแต่สามารถทำได้ การนำเสนอกระบวนการที่ละเอียดมีหลักการ วิธีคิด เช่น ถ้าองค์ประกอบผู้เข้าร่วมเป็นแบบนี้จะใช้วิธีอะไร รูปแบบไหน ฉะนั้นต้องเขียนกระบวนการในการให้ความรู้ในการพัฒนาคนออกมา ซึ่งในรายงานไม่ได้นำเสนอ แต่วิธีการในการพัฒนาคนเป็นข้อมูลที่ดี เป็นวิธีการที่มีคุณค่า สิ่งสำคัญคือจะทำอย่างไรให้เกิดสัมมาทิสฺส ซึ่งก็คือกระบวนการที่ทำให้เกิดนั่นคือสิ่งที่ได้จากการศึกษา

ในกรณีทำงานวิจัยนี้เพื่อประเมิน คือศึกษาว่าหลังจากใช้วิธีจิตวิทยาแนวพุทธแล้วเกิดอะไรขึ้นหรือมีผลอะไรตามมา ซึ่งเป็นการประเมินหลังกระบวนการใหม่ๆ อยากเสนอว่าต้องดูความยั่งยืนของผลที่เกิดขึ้นด้วย ควรจะมีหลายชั้น ก่อนที่จะสรุปผลว่าใช้วิธีการนี้แล้วจะเกิดผลจริง

5. การพัฒนาการศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศเวียดนาม
หลัง นโยบายโด่ยเม้ย (Doi Moi) ค.ศ.1986 ถึงปัจจุบัน (ค.ศ.2007) (อ.จิรศักดิ์ โพภาวิน)

ให้ความเห็น : งานวิจัยที่ทำเป็นการศึกษาเอกสาร มีความเห็นตรงกับผู้วิจัย คือ เด็กเวียดนามได้เหรียญทองโอลิมปิกมากกว่าไทย ดูปัจจัยความสำเร็จของเวียดนาม พยายามดูปัจจัย

ความสำเร็จที่สามารถจัดการได้เพื่อนำมาจัดการได้ ในข้อเสนอแนะทั้ง 12 ข้อ ใน 5 ข้อแรกเหมือนเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ เช่นคนเวียดนามมีความรักชาติสูง เพราะเคยตกเป็นอาณานิคมของต่างประเทศมายาวนาน ดังนั้นจึงซูประเด็นว่า เรียนเพื่อรับใช้ชาติ เหมือนกับประเทศไทยพอเกิดวิกฤตอะไรขึ้นมาแล้วเราก็นั่นขึ้นมาก็จะได้รับความเอาใจใส่ การเมืองเวียดนามเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของการศึกษาเวียดนาม เพราะเป็นการปกครองแบบคอมมิวนิตถึงมีการเปลี่ยนแปลงผู้นำแต่นโยบายไม่เปลี่ยน มีภาวะการนำสูงเพราะมีผู้นำที่เข้มแข็งไม่เปลี่ยนแปลงนโยบายบ่อยๆ ตัวนี้เป็นเหมือนปัจจัยแห่งความสำเร็จ ในประเด็นนี้ยังไม่ได้เติมเต็มในงานวิจัยเพื่อให้เห็นบริบทที่แตกต่างจากประเทศไทย

ให้ข้อคิดเห็น : อยากให้งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นจุดแข็ง -จุดอ่อน ของความสำเร็จด้านการศึกษ เพื่อให้สามารถนำมาใช้พัฒนาการศึกษาของไทยได้บ้าง

6. การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของประชาชนในการรับฟังรายการวิทยุชุมชนของประชาชนในเขตเทศบาลนครราชสีมา (อ.เมตตา ดีเจริญ)

ให้ความเห็น : ประเด็นวิทยุชุมชนเป็นเรื่องสำคัญจะเน้นโจทย์ที่คิดว่ายังเล็กน้อย อยากเสนอแนะว่าในหากจะทำวิทยุชุมชนในเขตเทศบาลนครราชสีมา อยากให้ทำวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และทำได้เลย อยากให้ศึกษาเกี่ยวกับจำนวนสถานีวิทยุมีกี่สถานี ใครฟังบ้าง ใครเป็นเจ้าของรายการ กลุ่มผู้จัดรายการ กลุ่มผู้ทำงานในกลุ่มนี้มีสักเท่าไร ผังรายการเป็นอย่างไร แต่ละสถานีเป็นอย่างไร มีอะไรบ้าง ยังไม่เห็นเนื้อหา รูปแบบผังรายการ รูปแบบการจัดรายการ จะทำให้รูปแบบที่จะนำไปปรับปรุงได้

ให้ความเห็น : อยากฝากเรื่องผลกระทบหรืออิทธิพลในการฟังรายการของวิทยุชุมชน เพราะสามารถเข้าไปฟังบนเว็บไซต์ได้ด้วย อยากให้มีการเก็บข้อมูลที่หลากหลายด้วย

ห้อง 4 SMEs วิสาหกิจชุมชน ไหม และสิ่งทอ (09.08.07)

ผู้ดำเนินรายการ : อาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์

ให้ความเห็น : ดร.ปัญชร แก้วส่อง

นำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัย : อ.ทวี วัชรเกียรติศักดิ์ และ อ.อ้อยทิพย์ เกตุเอม

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1	การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาด้านการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโคขุนในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมของจังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์	ผศ.ดร.สุธานันท์ โพธิ์ชาธาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2	การพัฒนารูปแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชน อำเภอพนมสารคาม	ผศ.ดร.กุลวดี ใจน้ไพศาลกิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
3	การศึกษาศาภาพวิสาหกิจชุมชนทางด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์ กรณีศึกษากลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านคิมมะอุ-สวนหม่อน ต.หนองหว้ากิ่งอำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา	อ.ศิริพร เลิศยิ่งยศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
4	ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาบ้านด่านเกวียน อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา	ผศ.เนตรชนก คงทน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
5	ศักยภาพผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาบ้านด่านเกวียน อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา	ผศ.กรองทิพย์ ชัยชาญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
6	การพัฒนางานทอผ้าไหมภูมิปัญญาท้องถิ่นครบวงจร : กรณีศึกษากลุ่มทอผ้าไหมบ้านถาวร ตำบลถาวร อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์	ผศ.พัชรินทร์ ศิริอำพันธ์กุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
7	การพัฒนาศักยภาพสิ่งทอชุมชนจังหวัดชัยภูมิ	ผศ.สกุล วงษ์กาฬสินธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
8	การเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับครอบครัวและชุมชน: กรณีศึกษา ตำบลกงรถ อำเภอห้วยแถลง และตำบลพุดซา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	ผศ.ดร.เฉลิมศรี จอกทอง และ อ.วาสนา ภาณุรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ห้อง 5 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (09.09.10)

ผู้ดำเนินรายการ : ผศ.เนตรนภา รัตนโพธานันท์

ให้ความเห็น : ผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดนครราชสีมา

นำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัย : ผศ.ดร.ณภัทร น้อยน้ำใส และ นายธนัญชัย วรรณสุข

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1	ความหลากหลายทางชีวภาพของปลาในลุ่มน้ำลำตะคองเพื่อการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน	น.สพ. ประยุทธ์ กุศลรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2	การศึกษาวิถีการที่มีประสิทธิภาพในการเก็บรักษาเชื้อวันมะพร้าว <i>Acetobacter sp.</i>	ดร.จิราวรรณ อุ่นเมตตาอารี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
3	การศึกษาระบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป่าชุมชน ป่าละหอกกระสัง ต.เขาคอก อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์	แม่ประมวณ เจริญยิ่ง	นักวิจัยชุมชน จังหวัดบุรีรัมย์

ห้อง 6 สุขภาวะ (09.09.11)

ผู้ดำเนินรายการ : ดร.ชุภาศิริ อภินันท์เดชา

ให้ความเห็น : พญ. รุจิรา มังคละศิริ

นำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัย : ดร.ชุภาศิริ อภินันท์เดชา

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1	การพัฒนาชุดอุ้งลูกประคบสมุนไพรเซรามิก	อ.ธิติมา คุณยศยิ่ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
2	วิถีชีวิตและความมั่นคงทางอาหารและกระบวนการมีส่วนร่วมของชาวชุมชนบ้านปากบุงและชุมชนใกล้เคียงในตำบลคันไร่ จังหวัดอุบลราชธานี	แม่ปราณี โนนจันทร์	นักวิจัยชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี

การประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัย ครั้งที่ 4 : มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
3	การสังเคราะห์งานวิจัยชุดโครงการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพสัมตำอีสานใต้จากท้องถิ่นสู่ครัวไทยและครัวโลก : กรณีศึกษาสัมตำโคราชและสัมตำอุบล มหาวิทยาลัย ราชภัฏอีสานตอนล่าง	อ.สุธีรา เข้มทอง	มหาวิทยาลัยรามัญนครราชสีมา

ห้อง 7 บัณฑิตศึกษา (09.09.12)

ผู้ดำเนินรายการ : ผศ.รัตนา รุจิรกุล

ให้ความเห็น : ผศ.ดร.ชูศักดิ์ สุทธิสา

นำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัย : รศ.ดร.สมคิด สร้อยน้ำ

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1	ศึกษาลักษณะประจำพันธุ์ พัฒนาการและการสุกแก่ของเมล็ดพันธุ์ผักชีฝรั่ง	น.ส.จิตาภา โอบอ้อม	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
2	ผลของสายพันธุ์ และแหล่งปลูก ต่อคุณภาพในระหว่างการเก็บรักษาของเมล็ดพันธุ์คราม (<i>Indigofera tinctoria</i> L.)	น.ส.เปรมจิตต์ ใจหาญ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
3	ผลการใส่ปุ๋ยต่างชนิดต่อผลผลิตข้าวพันธุ์ กข 15 ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และสมบัติบางประการของดินที่บ้านพันธุลี ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์	นายทองอ่อน เสาเวียง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
4	การให้บริการทางเว็บสำหรับระบบบัญชี	นายวศิน ตริสินธุรส	มทส.
5	การพัฒนาโปรแกรมสร้างเอ็มดีเอ็มซีออนไลน์	นายวีรภัทร ศรีพิพัฒน์กุล	มทส.
6	การพัฒนาระบบแผนที่ความรู้แบบออนไลน์ด้านสมรรถภาพทางเทคโนโลยีการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	นายสินสมุทร บุญมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
7	การศึกษาศักยภาพในการคิดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พืชและสัตว์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 โดยการจัดกิจกรรม สร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	นางสาววิศรา วงศ์คล้อง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
8	การศึกษากิจกรรมการเรียนรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ พันธะเคมี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT	นางเกศินี ศรีวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
9	การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาการติดต่อสื่อสารผ่านระบบสำนักงานอัตโนมัติของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 1-7	นายประเสริฐ ศรีแสนปาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
10	รูปแบบการบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร	นางประมวล พลับจ้อย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
11	สภาพการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1	นายวรายุทธ สุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
12	กระบวนการการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนดรุณบัณฑิตวิทยา	นางสมิตรา ฉัตรศรีวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
13	การศึกษาค้นคว้าความต้องการและแนวทางการพัฒนาตามเกณฑ์ประเมินการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มตำแหน่งครูผู้ช่วยของครูผู้ช่วย สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1-7	นางสาวสอาด จุลทัศน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
14	ลักษณะความเป็นนักพัฒนาการศึกษาของ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4	นายทานิน จันทะชาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์
15	การศึกษาค้นคว้าและแนวทางแก้ไขปัญห การดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1-7	นางลภภัทธ พลสิทธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา
16	การศึกษาค้นคว้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา	จสอ.สมเจต วิสัยสูงเนิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา
17	การศึกษาค้นคว้าและความต้องการในการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1-3	นางกัญญา ศิริสูง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา
18	ภาพลักษณ์ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร นครราชสีมา ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนในเขตเทศบาลนคร นครราชสีมา	นางอัมพรเพชร ชาญวิจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

ห้อง 8 ภาษาศาสตร์ (อาคาร 27 ชั้น 4)

ผู้ดำเนินรายการ : ผศ.ดร.สายสุนีย์ เต็มสินสุข
ให้ความเห็นโดย ผศ.ดร.สมเกียรติ ภู่วิพัฒน์วิบูลย์ และ ผศ.ดร.สุวัฒน์ ช่างเหล็ก

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1	การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ ทิพย์กระโทก	นางกนกวรรณ	ครู คศ.3 โรงเรียนท่าช้าง

ลำดับที่	ชื่องานวิจัย	ผู้นำเสนอ	สังกัด
2	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องสำนวนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนขามสะแกแสง	นางบงกช สุวรรณเบญจกุล	ครู คศ.3 โรงเรียนขามสะแกแสง
3	การพัฒนาความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์	น.ส.พรกมล ช่างทอง	นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
4	How do English major students reduce their speaking anxiety?	นางพนิดา ตาสี	นศ.ปริญญาเอก สาขาภาษาอังกฤษศึกษา มทส.
5	Ph.D. students and the results of their English proficiency test: a qualitative perspective	นางเรณู สมสัย น.ส.จิตรลดา ชื่นจันทร์แดง	นศ.ปริญญาเอก สาขาภาษาอังกฤษศึกษา มทส.
6	A study of Language Usage in Statements of Purpose in Educational Abstracts	ผศ.ดร.ดวงพร สมสมัย ดร.ณัฐพัชร สายเสนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
7	Vocabulary learning strategies and Rajabhat University students: a factor analysis	ดร.มยุรีสินทร์ ศิริวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“การสังเคราะห์ผลการเสวนา “อนาคตคนโคราชบนฐานองค์ความรู้”

ผู้สังเคราะห์ : ผศ.ชัคตตริย์ รัชะสวัสดิ์ อาจารย์เอกรัตน์ เอกศาสตร์ ดร.ณัฐฐินี ทองดี

อ.ทวิ วัชรเกียรติศักดิ์ อ.อ้อยทิพย์ เกตุเฒ

ผศ.ดร.ณภัทร น้อยน้ำใส นายธนัญชัย วรรณสุข และ

ดร.ชฎาศิริ อภินันท์เดชา

ผู้ดำเนินรายการ : ดร.อดิศร เนาวนนท์

การทำวิจัยในจังหวัดนครราชสีมา มีหลากหลายปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจและพลังงาน โดย จังหวัดนครราชสีมา เป็นแหล่งหนึ่งที่ผลิตมันสำปะหลัง

ข้าว อ้อย ข้าวโพด และจังหวัดนครราชสีมา ยังมีแหล่งท่องเที่ยว เช่น เขาใหญ่ ฉะนั้นน่าจะเน้นลงทุนในเรื่องที่จังหวัดมีทรัพยากรอยู่แล้ว เช่น ด้านการท่องเที่ยว

บทสังเคราะห์ โหมและสิ่งทอ

โดยอาจารย์อ้อยทิพย์ เกตุเฒ

วิถีชีวิตของชาวบ้านที่ทำไหมทอไหมใช้ภายในบ้าน ในความเป็นภูมิปัญญาของนครราชสีมา มีมานานแล้วแต่การเปลี่ยนวิถีชีวิตของชาวบ้านสู่อุตสาหกรรม โดยการนำความรู้สมัยใหม่ไปให้ชาวบ้านต้องเป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของชาวบ้าน บางส่วนวิถีชาวบ้านมีคุณค่าและมีความเป็นมนุษย์ ต้องมีการศึกษาและเข้าใจบริบทชาวบ้าน บางครั้งการพัฒนาของรัฐที่เข้าไปแต่เป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่องเป็นการทำลายมากกว่าการพัฒนา สถานการณ์ปัจจุบัน พบว่า ผู้เลี้ยงไหมใน 15 อำเภอของจังหวัดนครราชสีมา เป็นชาวบ้าน ณ ปัจจุบันเส้นไหมขาดแคลนจึงมีการลักลอบนำเส้นไหมเข้ามาจากจีน เวียดนาม เป็นการนำไปสู่อุตสาหกรรม มีนักอุตสาหกรรมที่ลักลอบนำเส้นไหมเข้าสู่โรงงานและนำมาทอขายปะปนกับไหมชาวบ้านเพราะประหยัดต้นทุนมากกว่าไหมแท้

ผ้าไหมหางกระรอก คือภูมิปัญญาของคนอีสานใต้ที่ทอไหมใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นการเตรียมเส้นพุ่ง 2 เส้น 2 สี หรือ 3 เส้น ตีเกลียวเข้าด้วยกันแล้วจะเกิดสีออกมาเป็นเส้นพุ่ง เป็นผ้าใช้นุ่งจนกระเบนในสมัยก่อนในชีวิตประจำวันและใช้นุ่งบวช และใช้เป็นผ้าคลุมโลงศพ และเมื่อก่อนใช้เป็นคำขวัญประจำจังหวัดนครราชสีมา “นกเขาคราม อ้อยคันร่ม ส้มขี้ม้า ผ้าหางกระรอก” ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น “ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน ดินด่านเกวียน” ก็อยากให้มีการหาเอกลักษณ์ของคนโคราชให้ชัดเจน

บทสังเคราะห์มันส์ปะหลัง

โดย อาจารย์เอกรัตน์ เอกศาสตร์

ในการปลูกมันสำปะหลังของโลกส่วนมากอยู่อเมริกาใต้และแอฟริกาของประเทศไทยอยู่อันดับ 6 มีผลผลิตอันดับที่ 3 และมีการส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก พื้นที่เพาะปลูกของประเทศไทยอยู่ในภาคอีสาน ประมาณ 55% จังหวัดนครราชสีมามีการเพาะปลูก 46% ของภาคอีสาน มีอำเภอที่ปลูกมันสำปะหลัง 5 อำเภอหลัก ได้แก่ ครบุรี เสิงสาง หนองบุญมาก ด้านขุนทด และสีคิ้ว เป็นแหล่งรวมเรื่องรวมต่างๆ เกี่ยวกับมันสำปะหลัง ส่วนมากมันสำปะหลังที่ผลิตได้ จำนวน 26 ล้านตัน ใช้ในไทย 6.5 ล้านตัน ส่วนที่เหลือส่งออกเป็นมันเส้นที่นำไปผลิตสุราและเอทานอล และแป้งมัน

ปัจจุบันไทยมีผู้ประกอบการที่จะนำมันสำปะหลังไปผลิตเอทานอลประมาณ 30 ราย แต่มีผลิตเอทานอลจริงๆ ในประเทศไทย เพียง 8 ราย แต่กำลังการผลิตก็ยังเหลือเพราะราคามันสำปะหลังมีขึ้นลงบ่อยๆ จึงเป็นปัญหาในการผลิต อีกอย่างคนไทยไม่มีโอกาสใช้ผลผลิตจากมันสำปะหลังเลยเพราะส่งออกไปขายต่างประเทศทั้งหมด โดยผู้ปลูกได้กำไรน้อยส่วนมากพ่อค้าคนกลางได้ผลประโยชน์มากกว่า

ในเรื่องมันสำปะหลังมีนักวิจัยได้ทดลองการปรับปรุงพันธุ์มันสำปะหลัง ในพื้นที่ อำเภอครบุรี และอำเภอเสิงสาง ซึ่งมีการทดลองในห้องทดลองแต่เวลาปลูกจริงในพื้นที่ที่ต่างกันกลับไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นควรจะทดลองในทุกๆ พื้นที่ นี่ก็เป็นพืชเศรษฐกิจอีกตัวหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมา

การประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัย ครั้งที่ 4 : มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้

บทสังเคราะห์ ข้าว

โดย ผศ.ชัคตัตริย์ ริยะสวัสดิ์

ถามว่าข้าวราคาตกเพราะอะไร เพราะเกษตรกรไม่เก่ง พ่อค้าคนกลาง หรือโรงสี หรือผู้ส่งออก ประเด็นตัวแปรที่ผู้ส่งออกเป็นกำหนดราคา สะท้อนมาโรงสี พ่อค้าคนกลาง และเกษตรกร ราคาข้าวจะดีไม่ดีปัจจัยภายนอกเป็นตัวส่งผล ซึ่งต้องมองว่าใครเป็นผู้ผลิตข้าวบ้าง ซึ่งไทยเองเป็นผู้ผลิตข้าวเป็นลำดับที่ 6 ของโลก หากมีความเข้าใจก็จะสามารถเข้าใจว่าการที่ข้าวจะราคาดี ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกไม่ใช่ผลิตกันเยอะๆ เพราะช่วงราคาดีเพราะเวียดนามระงับการส่งออกทำให้ราคาสูงขึ้น ดังนั้นจำเป็นต้องสร้างองค์ความรู้เรื่องการบริหารการจัดการความเสี่ยง

ต้นทุนการผลิต มีงานวิจัยเข้ามาเกี่ยวข้องมากมาย การเก็บเกี่ยวไม่มีประสิทธิภาพ สามารถเก็บเกี่ยวได้น้อยเพราะมีการล่วงหล่นเยอะ ปัจจัยการผลิต เรื่องปุ๋ย สารเคมี ศัตรูพืช ซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศ การแก้ไขคือใช้ปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ การแทรกแซงราคา อนาคตคือจะเป็นทุนนิยม สิ้นค้าเกษตรกรควบคุมยาก จำเป็นต้องแทรกแซงราคาเพราะสินค้าเกษตรขึ้นอยู่กับการสภาพอากาศ

ในจังหวัดนครราชสีมาหากจะส่งเสริมเรื่องเกษตรอินทรีย์ จะใช้ได้ผลมากน้อยเพียงใด คิดว่าการใช้ควายแทนเครื่องจักรกลคงใช้ได้เฉพาะระดับครัวเรือน ดังนั้นควรมีพื้นที่ให้ชัดเจนว่าพื้นที่ไหนที่จะปลูกใหม่ ปลูกมันสำปะหลัง และปลูกข้าว

บทสังเคราะห์ การท่องเที่ยว

โดย ดร.ณัฐฐินี ทองดี

จังหวัดนครราชสีมา มีการพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องการท่องเที่ยว เป็นไปตามนโยบายของผู้บริหาร การท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเป็นเรื่ององค์ความรู้พื้นฐาน อยากมุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรม เป็นการมีส่วนร่วมเพียงผิวเผิน ในฐานะเป็นนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวมีไม่มากนัก ประสบการณ์การทำงานร่วมกับพื้นที่มีไม่มากนักทำให้ความไว้วางใจมีน้อย ดังนั้นการท่องเที่ยวทั้งของอีสานและนครราชสีมาเป็นการพัฒนาร่วมกับชุมชนเพราะชุมชนเชื่อถือมากกว่า ข้อมูลพื้นฐานในจังหวัดนครราชสีมามีน้อยแต่ไม่มีใครตอบได้เลยว่าเป็นอย่างไร ในงานที่เป็นผลกระทบเรื่องการท่องเที่ยวการเปรียบเทียบแหล่งการท่องเที่ยวสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงยังไง เราพยายามพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตนแต่ไม่รู้ว่าจะมาท่องเที่ยวในบ้านเรา

ปัญหาเรื่องการขาดข้อมูลพื้นฐาน ปัญหาเรื่องยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา ทุกฝ่ายต้องทำความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยว ว่าคือการท่องเที่ยวอย่างไร ในการทำงานเพื่อให้ได้รูปแบบควรให้ทุกฝ่ายพูดคุยกัน

การท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาควรมีการเชื่อมโยงร่วมกับจังหวัดใกล้เคียงด้วยเช่น ชัยภูมิ

บทสังเคราะห์ วิสาหกิจชุมชน

โดยอาจารย์ทวี วัชรเกียรติศักดิ์

จากการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า คนโคราชมีธรรมชาติเป็นผู้ถูกวิจัยอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่มีโอกาสใช้งานวิจัยของตนเอง งานวิจัยต้องใช้โคราชเป็นที่ตั้ง เชื่อมโยงถึงมหาวิทยาลัย เมื่อสร้างองค์ความรู้ เรื่อง SMEs และวิสาหกิจชุมชนค่อนข้างช้า ปัจจุบันจำเป็นต้องออกไปร่วมให้บริการและออกไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้างนอก แต่ก็ยังโชคดีที่ได้เป็นหุ้นส่วนพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เช่นที่หอการค้า ธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม มหาวิทยาลัยควรมีส่วนเข้าไปเป็นหุ้นส่วน วิสาหกิจชุมชน หมายถึง กลุ่มของชาวบ้านที่มีอาชีพต่างๆ อยู่ในพื้นที่ หรือได้รับการส่งเสริมอาชีพ มารวมกลุ่มกัน เช่น กลุ่ม OTOP ในนครราชสีมามีวิสาหกิจชุมชนที่เป็น Best practice เช่น วิสาหกิจชุมชนที่บ้านคิมมะอุ ซึ่งใช้องค์ความรู้เรื่องโลจิสติกส์ไปส่งเสริมชาวบ้าน

บทสังเคราะห์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดย ผศ.ดร.ณภัทร น้อยน้ำใส

ในการพัฒนานครราชสีมาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้พ้นจากความยากจน พบว่า บางครั้งการพัฒนาเพื่อมุ่งหวังว่าจะทำยกระดับคุณภาพชีวิตทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ บางครั้งมุมมองหลายมุมมอง โคราชมีทั้งความมาก ยาว ใหญ่ ทำอย่างไรให้เกิดความยั่งยืนทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ เรื่อง มัน อ้อย ใหม หากพัฒนาโดย

ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงหรือตามแนวทางของพระครูใบฎีกา ที่กล่าวว่า “ต้องพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและจิตใจ” เพื่อจะนำพาให้โคราชก้าวไปได้ด้วยดี จากภาพรวมทั้งหมดจะเห็นว่าโคราชมีทั้งจุดเด่นจุดด้อยในตัวเดียวกัน เช่น การพัฒนาเรื่องมัน ข้าว ก็พบว่าพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถปลูกข้าวได้ส่วนมากถูกรองรับด้วยฐานทางธรณีวิทยา พื้นที่ส่วนมากเป็นดินเค็ม พื้นที่ปลูกข้าวเยอะแต่ผลผลิตน้อยเพราะดินเค็ม

ในการพัฒนาเหล่านี้ที่จะจุดและเร่งเร้าให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมา หากมองด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ดิน ที่อาจจะมีปัญหาเรื่องดินเค็ม สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ มีทรัพยากรธรรมชาติ มีเขาใหญ่ที่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทำให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมา มลพิษสิ่งแวดล้อมเมื่อนำเทคโนโลยีเข้ามาก็มีปัญหาเรื่องมลพิษตามมา ดังนั้นควรมีการควบคุมพื้นที่ อยากให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

ในฐานะเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น บทบาทที่จะประสานร่วมมือ ในเรื่องทรัพยากรต้องมองอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ มองเรื่องการฟื้นฟูแก้ไขปัญหาเรื่องการแพร่กระจายดินเค็ม เรื่องน้ำ บทบาทของมหาวิทยาลัยควรกำหนดประเด็นว่าใครรับผิดชอบประเด็นใด พื้นที่ไหนให้ครอบคลุมในจังหวัด การพัฒนาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นใหม่ หรือ O T O P มหาวิทยาลัยควรจะสอดแทรกเข้าไปในเรื่องการหาเทคโนโลยีในการปฏิบัติแก้ปัญหาพลังงานทดแทน น้ำชีวภาพแก้ปัญหาดินเค็ม หากมองให้ครบวงจรและทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมแก้ปัญหา

การประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัย ครั้งที่ 4 : มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานบนฐานความรู้

บทสัมภาษณ์ เด็ก เยาวชน

โดย ผศ.ดร.ประมุข กอปรสิริพัฒน์

ปัญหาวิกฤตที่สุดของเยาวชนของจังหวัดนครราชสีมา พบว่า มีปัญหาเรื่องสุขภาพ สังคม การศึกษา มีปัจจัยเสี่ยงเชื่อมโยงกัน เด็กคือความหวังคนทั้งชาติ ที่ผู้ใหญ่เพียรวาดความหวังไว้ ดูประเทศตอนนี้แล้วอ่อนใจ ว่าจะฝากคนรุ่นใหม่อย่างไรดี เพราะหนทางเด็กเดินยังวุ่นวาย มีแต่เรื่องร้าย ร้ายไปทุกที่

หาตัวแบบให้ดูไม่สู้มี สื่อทีวีหนังแผ่นแสนน่ากลัว หากสังคมไม่ร่วมจับมือกัน เด็กก็จะเหินไป เกือบกลัว ดึงเขามาให้เข้าถึงซึ่งตนตัว แยกดีชั่วเมื่อไรไทยเจริญ ความหวังที่ว่าคือ บวร คือบ้าน พ่อแม่ โรงเรียน วัดและชุมชน

บทสัมภาษณ์สุขภาพ

โดย ดร.ชุภาศิริ อภินันท์เดชา

การสังเคราะห์เรื่องสุขภาพจะสามารถบอกได้ว่า จังหวัดนครราชสีมาเป็นเมืองที่มีการพัฒนาเรื่องสุขภาพ ย้อนไปปี 2527 ก็มีโครงการรณรงค์คุณภาพชีวิต มีโครงการ จปฐ. และมีโครงการพัฒนาประชาชนมีการปรับเปลี่ยนด้านสุขภาพ

ที่ดีขึ้น และมีปี 2543 มีโครงการสุขภาพถ้วนหน้าซึ่งเป็นนโยบายหลักของประเทศมาตลอด จังหวัดนครราชสีมาดำเนินโครงการสุขภาพดีถ้วนหน้าเรื่อยมาและได้เปลี่ยนมาเป็นสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน ซึ่งมีกระบวนการทำงานร่วมกันของคนในชุมชน ภาควิชาสุขภาพ อสม. การฝึกอบรมสาธารณสุขของครอบครัว ขององค์กรท้องถิ่นทุกหมู่บ้าน ภาควิชาเครือข่ายสุขภาพ ในจังหวัดนครราชสีมา มีการขับเคลื่อนและจนกระทั่งมี พรบ.สุขภาพหรือสุขภาพะ มีทุนทางสังคมเดิมอยู่แล้ว

ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้สุขภาพของคนโคราชค่อนข้างดี ดูจากอัตราการเกิดการตายมีการลดลง เมื่อมองปัญหาสุขภาพ มี 3 กลุ่ม คือ โรคที่เกี่ยวข้องกับความยากจน การติดเชื้อทางเดินหายใจ อุจจาระร่วง โรคเกี่ยวกับความทันสมัย ไข้เลือดออก ไข้ฉี่หนู โรคเบาหวาน มะเร็ง เพิ่มขึ้น สะท้อนถึงกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงที่โรคยังไม่แสดงอาการ กลุ่มโรคที่ 3 กลุ่มโรคโลกาภิวัตน์ที่มาจากปัญหาเคลื่อนย้ายแรงงาน ปัญหาโรคเอดส์ และวัณโรค ซึ่งโยงถึงพฤติกรรม

กรรมเด็กและเยาวชนด้วย องค์ความรู้เรื่องสุขภาวะมีมากมายแต่ขาดการสังเคราะห์ภาพรวมองค์ความรู้เรื่องสุขภาวะ ร่วมกัน

จังหวัดนครราชสีมามีกลุ่มผู้สูงอายุมากขึ้น การให้ความหมายของสุขภาวะที่เป็นรูปธรรม สุขภาวะของภาครัฐ หมายถึง ความสมบูรณ์ทั้งทางกาย จิต ปัญญา และสังคมเชื่อมโยงกันอย่าง เป็นองค์รวมสมดุล ซึ่งจากการพูดคุยจากปราชญ์ชาวบ้านภาคอีสาน ให้ความหมายความสุขหรือ การมีสุขภาพที่ดีที่มีความหมายครอบคลุม 8 เรื่อง ได้แก่ มีหลักประกันชีวิตมีผู้ดูแล มีปัจจัยสี่ พอเพียง ร่างกายแข็งแรง ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีอิสระในการคิด และการพูด มีความภาคภูมิใจในงานมีภูมิปัญญาสามารถถ่ายทอดให้ผู้สนใจได้ และเข้าถึงธรรมะ โดยสรุปคือเราต้องการความหมายของสุขภาวะ และการไปสู่การพัฒนาสุขภาวะชุมชนและ ท้องถิ่นโดยชุมชนและท้องถิ่น

ในกลุ่มธุรกิจบางครั้งอยากลดต้นทุนในการผลิต แต่ยังขาดการวิเคราะห์กลุ่มธุรกิจยังไม่ คำนึงเคยทำ ทำให้ต้นทุนสูง ไม่สามารถแข่งขันและเกิดความยั่งยืน เช่น ข้าวอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ

จ.นครราชสีมาเป็นจังหวัดมีอุตสาหกรรมมากมายและมีของเสีย หากนำของเสียไปทำปุ๋ย ชีวภาพเสริมกลุ่มข้าว ในขณะที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นทั้งเมืองอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม หากมีอุตสาหกรรมประเภทโรงงานอาหาร มีขยะ (Waste) ทางด้านชีวภาพ ก็จะจัดการง่ายขึ้น หากโรงงานใช้ประโยชน์ก็นำไปใช้ได้ กลุ่มธุรกิจก็จะนำไปใช้ได้ หากเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ เครื่องกลเครื่องจักรอุตสาหกรรมทางการเกษตรก็จะใช้ประโยชน์ได้ หากมีการแบ่งผังเมืองให้ ชัดเจนการจัดการสิ่งแวดล้อมก็จะง่าย

สำหรับเรื่องใหม่ ที่จังหวัดขอนแก่น มีไหมมัดหมี่ย้อมสีธรรมชาติ ของจังหวัดนครราชสีมา น่าเน้นเรื่องไหมหางกระรอกให้โดดเด่น ซึ่งต้องรู้จริงเรื่องความเป็นมา แต่ไม่จำเป็นต้องผลิตแต่ ไหมหางกระรอก ไม่ว่าจะไหมที่ไหนก็สามารถหาซื้อได้จากโคราช

เสวนาโต๊ะกลม

“เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏกับบทบาทการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสาน”

บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาในการพัฒนาพื้นที่ ควรมีจุดเด่นของตนเอง การพัฒนาพื้นที่ที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาจากบนลงล่าง มหาวิทยาลัยมีความรู้เรื่องพื้นที่ของตนเอง จริงหรือเปล่า ฉะนั้นตรงนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี อยากเห็นมุมมองจากหลากหลายมุมมอง กับคำถามที่ว่าท่านมองเห็นว่าบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะต้องดำเนินการต่อในการพัฒนาพื้นที่อย่างไร จะต้องเสริมในประเด็นใดบ้าง

นายวีระ จันทรทิพรัักษ์ นายอำเภอสูงเนินกล่าวว่าหากต้องให้มองบริบทในฐานะที่รับ

ราชการอยู่ในพื้นที่ ก็อยากสะท้อนให้เห็นบริบทในการพัฒนาพื้นที่ คือ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วได้ไปประชุมกับทางกระทรวงที่จัดประชุมเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ สิ่งที่ได้นำเสนอคือได้นำเสนองานสิ่งที่ได้ทำกับ ราชภัฏในการพัฒนาพื้นที่ ที่ได้รับความกรุณาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา อีกร่างคือได้ประชุมกับองค์การมหาชนที่ขึ้นชม มหาวิทยาลัย ดังนั้นหากถามว่าราชภัฏจะนำการพัฒนาพื้นที่ได้

อย่างไร จะพาองค์ความรู้ไปสู่ภาคการปฏิบัติในการที่จะขับเคลื่อนชุมชนเพื่อแก้ไขบริบทของ สังคมได้อย่างมั่นใจหรือไม่ นั่น ผมเชื่อใจและมีความมั่นใจว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถ ดำเนินการได้ ส่วนงานวิจัยที่กำลังดำเนินการเมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วก็อยากเห็นงานวิจัยถูก นำไปใช้จริงในพื้นที่

ปัญหาของพื้นที่ 1. ขาดองค์ความรู้

2. ความยากจน/ความขาดแคลน

3. ปัญหาสุขภาพ

ในอดีตการทำวิจัยทำแบบไม่มีส่วนร่วม ตอนนี้เปลี่ยนไปโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม มากขึ้น ราชภัฏจะขับเคลื่อนพัฒนาสังคมได้อีกทาง คือ งานวิจัยที่อาจารย์ได้ทำแล้วแต่ใช้ หลักวิชาการเข้ามาคิดมาทำมาสืบหา เสาะแสวงหามา เพื่อจะได้แนวทางที่นำไปสู่การปฏิบัติ ฉะนั้นอยากให้นำผลจากการวิจัยได้นำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งราชภัฏมีเครือข่ายสร้างคนในพื้นที่ มากมาย หากจะให้สถานี่เหล่านี้เพื่อจะให้งานวิจัยนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติ อันได้มาจากความรู้ที่ ดีฝึกฝนและเป็นสิ่งที่คนในพื้นที่อยากได้และมีการบริหารภายใต้องค์ความรู้ก็น่าจะขับเคลื่อนไปได้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปก็คือการวิจัยต้องลงไปในพื้นที่ ฉะนั้นปัญหาทุกปัญหาควรต้องมาจากพื้นที่และดึงปัญหาจากพื้นที่โดยมีกระบวนการทำงานร่วมกัน มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมด้วยและต้องมีการคืนข้อมูลแก่ชุมชน ประเด็นปัญหามาจากพื้นที่หรือเปล่า และทำการวิจัยร่วมกับคนในพื้นที่ด้วย

อาจารย์นิรันดร์

กุลทานันท์ กล่าวว่า ราชภัฏกับการพัฒนาพื้นที่ทำกันมานาน

เมื่อก่อนหากจะถามว่าลงไปทำหรือไม่ในส่วนมากจะเป็นตัวบุคคล ต่อมายกสถานะเป็น สถาบัน และ มหาวิทยาลัย ที่มีปรัชญาว่าเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ฉะนั้นมีการทำงาน 2 ลักษณะ คือ 1) ทำงานเชิงพัฒนาเน้นเรื่องตัวบุคคล และ 2) เป็นนโยบายและทิศทาง ยุทธศาสตร์ ราชภัฏลงไปทำงานในพื้นที่แต่ลงไปแบบกระจายกระจาย ต่างคนต่างทำ

ปัจจุบันมีแรงกระตุ้นจากภายนอก เช่น สกอ. สกว. และ วช. มากระตุ้น ทำให้มีการดำเนินการในเชิงพื้นที่ ที่เป็นระบบมากขึ้น ยิ่งปัจจุบันอาจารย์ต้องมีการทำผลงานทางวิชาการ ทำให้อาจารย์มีการตื่นตัวกันมากขึ้นเพราะเป็นตัวกำกับว่าต้องมีผลงานวิจัยด้วย

บทบาทเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏกับการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานนั้น ถ้าบอกว่ามีการลงไปทำตรงประเด็นก็ได้ระดับหนึ่ง การทำวิจัยที่ลงไปในพื้นที่บางครั้งมีประเด็นที่ซับซ้อนหลากหลาย เช่นที่บุรีรัมย์ มีการดูการดูทรายที่อำเภอสตึก มีโรงงานดูทรายของนักการเมืองหลายโรงงาน เวลาลงไปทำงานวิจัยจึงจำเป็นต้องประสานหลายหน่วยงาน การทำงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมจึงเป็นเรื่องยาก แต่ถ้าหากมีการทำมาก ๆ ในแต่ละจังหวัดก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความร่วมมือและตอบสนองความต้องการของชาวบ้านได้มากยิ่งขึ้น

การทำงานของราชภัฏเชิงพื้นที่จะต้องเป็นการวิจัยแบบบูรณาการ ประสานความร่วมมือเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม มากกว่าเน้นเอกสารเล่มหนา รวมทั้งความต่อเนื่องของการทำวิจัย แต่จะขัดกับแหล่งทุนที่จำกัดระยะเวลาทำเพียง 1 ปี แหล่งทุนน่าจะให้ทุนแบบต่อเนื่อง เพราะหากผูกติดกับระยะเวลาก็จะไม่ไปถึงไหน และในฐานะผู้จัดการงานวิจัยแบ่งภารกิจ 2 ส่วน คือ งานวิจัยสถาบันที่ต้องส่งเสริมนักวิจัยใหม่ที่เน้นให้อาจารย์เข้าถึงงานวิจัยมีการทำงานวิจัยมากขึ้น และอีกส่วนหนึ่งเป็นงานวิจัยเชิงพื้นที่ก็เป็นงานที่หนักที่จะต้องดำเนินไปได้

นายภูมิภักดิ์ พัทธกะเชื่อนพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารการวิจัย ม.ขอนแก่น

กล่าวถึงการทำงานเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าเป็นการทำงานร่วมกับ ม.ราชภัฏ ในลักษณะเครือข่ายเทคโนโลยีสู่ชุมชน และเล่าถึงการทำงานเครือข่ายของนักวิจัยว่าบางครั้งนักวิจัยที่ลงไปในพื้นที่ก็ไม่เข้าใจความต้องการของชาวบ้านเพราะบางครั้งชาวบ้านก็ไม่เข้าใจปัญหาของตน ทำให้นักวิจัยทำงานวิจัยได้ไม่ตรงประเด็นที่ตรงตามความต้องการและปัญหาได้ เพราะฉะนั้นการสร้างความรู้จำเป็นต้องรู้ว่าสร้างความรู้ไปเพื่ออะไร

บทบาทมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งสร้างคนให้มีความรู้และมีปัญญา ความรู้บางอย่างก่อให้เกิดปัญหา ฉะนั้นจะใช้ความรู้แก้ปัญหาจะใช้ความรู้ที่สร้างไปแก้ปัญหาที่เป็นเรื่องยาก เช่น นำความรู้เรื่องปุ๋ยอัดเม็ดไปให้ชาวบ้านพองานวิจัยเสร็จเขียนรายงานก็จบ หลังจากนั้นอุปกรณ์เครื่องมือ ก็กลายเป็นอนุสรณ์ ชาวบ้านก็ไปต่อไม่ได้ นี่เป็นความรู้ที่เป็นปัญหา จำเป็นต้องสร้างกระบวนการทัศน์ใหม่ต้องช่วยกันคิดว่าต่อไปจะอย่างไร ม.ราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในพื้นที่ แต่ต้องอาศัยเครือข่ายความร่วมมือกันในการทำงานในพื้นที่ และบางที่ปัญหาความต้องการในชุมชนชาวบ้านยังไม่เป็นปัญหาที่แท้จริง

ฉะนั้นเวลาลงไปในพื้นที่อย่าถูกพื้นที่ดึงคล้ายตาม เพราะเรากำลังค้นหาพื้นที่ เช่น ปัญหาหนี้สินเป็นปัญหาจริง หรือเปล่าหรือเป็นปัญหาที่ชาวบ้านคิด จะไม่นำไปสู่การแก้ปัญหาจริงๆ นักวิจัยไม่ควรจะถูกหลอกง่าย ๆ เพราะต้องทำหน้าที่ค้นหาปัญหาจริงๆ ให้กับชาวบ้าน

ดร.สีลาภรณ์ บัวสาย การทำงานเพื่อพัฒนาพื้นที่จริงๆ ต้องถามพื้นที่ว่าต้องการให้ทำอะไร สิ่งที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงในชุมชนได้ มี 2 อย่างคือ ทางเลือกกับพลัง ระยะแรกที่ทำวิจัยเชิงพื้นที่เป็นการมองโจทย์ระดับเล็กๆ เช่น วิสาหกิจชุมชน มีแค่ชุมชนกับนักวิจัย ฉะนั้นหากไปเจอเรื่องดูตลกหายไปไม่ไหว จำเป็นต้องมีพลังจากหลายภาคส่วน

การพัฒนาพื้นที่โจทย์มีหลายระดับ มีหลายภาคี มีหลายประเด็น ประเด็นต่างๆ ก็ภาคี ใครบ้างเกี่ยวข้อง ระดับไหน ก่อนจะลงมือทำงานต้องมีการประเมินภาคว่ามีอำนาจอันชอบธรรมและทรัพยากรที่จะจัดการหรือเปล่า เช่น การจัดการเรื่องน้ำ มีกลไกคือกรรมการแต่กรรมการไม่มีอำนาจ และไม่มีความเหมาะสม ระดับจังหวัด เช่น เรื่องความยากจน

ระดับจังหวัดมีทรัพยากร เรื่องการท่องเที่ยว ต้องอยู่ที่การท่องเที่ยว หากจะทำแต่ไม่ถูกภาคีก็จะทำงานไม่บรรลุเป้าหมาย

กระบวนการในการสร้างตัวเลือก สร้างความสัมพันธ์ เป็นการทำงานแบบมีส่วนร่วม การทำวิจัยแบบ PAR เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยและชาวบ้านที่ได้ประโยชน์ร่วมกัน นักวิจัยได้ความรู้ใหม่ ชาวบ้านก็ได้เพื่อนใหม่ ความสัมพันธ์อันนั้นมาจากการช่วยกันยกโต๊ะ คือแรงที่มาช่วยกันช่วย เรามักจะมองงานวิจัยเป็นเพียง Deliver อย่างเดียว คือความรู้ ไม่เคยมองว่างานวิจัยเป็นกระบวนการที่ Deliver เครือข่ายความสัมพันธ์ซึ่งเครือข่ายความสัมพันธ์กับความรู้ทั้งสองตัวสามารถเกิดขึ้นได้พร้อมกัน

ระดับของโจทย์โดยศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

โจทย์ที่ทำบ้างแล้วเช่นการไปเป็นพี่เลี้ยงให้ชุมชน ทำงานร่วมกัน คือปัญหาเรื่องทรัพยากร วิสาหกิจ ปัญหาการศึกษา วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ม.ราชภัฏได้ทำอยู่พอสมควรมีทุนหลายแหล่งเข้ามาหนุน เห็นโรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา 7 เขต NT Score ต่ำทั้งภาคอีสานถามว่าเราอยากเห็นอนาคตเยาวชนเป็นอย่างไร เขตพื้นที่และกระทรวงศึกษาจะช่วยอย่างไร หากอยากเห็นเด็กนครราชสีมาก้าวกระโดด คิดได้เลยว่าอีก 2 ปีเรียนจบจะสามารถทำอะไรได้ ดังนั้นต้องคิดวิธีความร่วมมือใหม่ เป็นการทำความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับมหาวิทยาลัย มีการทำค่ายวิทยาศาสตร์ ค่ายเด็กอัจฉริยะ ค่าฤดูร้อน ค่ายเกษตร มีใครบ้างคิดว่าจะกลับไปทำภาคเกษตร หากคนในท้องถิ่นจะอยู่ในท้องถิ่น ต้องมีความรู้และ Descent job ที่ทำให้สามารถอยู่ในท้องถิ่นได้ มหาวิทยาลัยเองมี Lab มหาวิทยาลัยมีเทคโนโลยีมากมายที่สามารถใช้ร่วมกับโรงเรียนได้ ดึง อบต.มาสนับสนุนมหาวิทยาลัย จัดค่ายทัศนศึกษา นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้โลกกว้าง ได้ประสบการณ์ ตรงเป็นสิ่งที่มียู่ที่มหาวิทยาลัยสามารถให้ได้ แม้กระทั่งโปรแกรมท่องเที่ยวหากเชื่อมโยงโดยให้นักเรียนศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในบ้านเองแล้วให้นักเรียนได้มีโอกาสได้รับประสบการณ์

โจทย์ระดับที่สอง เป็นการมองภาพรวมเชิงระบบ ต้องทำ TOR ให้ชัดเจน จะสามารถกระตุ้นให้ อบจ.ไปขยายให้ อบต.ดำเนินการได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถยกระดับขึ้นมาทำได้ แต่ต้องมีคนวางประเด็นพัฒนาโจทย์ให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

โจทย์ระดับสาม การวิจัยประเภทที่บางเรื่องไม่มีขอบเขต ขึ้นอยู่กับจังหวัด เช่นการพัฒนาเศรษฐกิจ เรื่องมัน ครอบคลุมแบ้งมัน ไม่ได้รับซื้อจากโคราชอย่างเดียว ฉะนั้นวิธีคิดแบบ Cluster ศักยภาพของมหาวิทยาลัยเดียวไปไม่ได้ ต้องคิดโยงความรู้ที่ดีที่สุดของมหาวิทยาลัย

ต่างๆ มาใช้ หากมีปัญหอะไรที่เกิดขึ้นแล้วอยากแก้ปัญหา หน่วยงานให้ทุนต้องมองมิติแบบนี้ด้วย

บทบาทการพัฒนาพื้นที่ภาคอีสานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือการทำให้คนมีงานทำในพื้นที่ ต้องมีการกระจายแหล่งงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องคิดเรื่องโจทย์การจัดการเรียนการสอนว่าจบแล้วเด็กจะไปทำงานอะไรแล้วติดต่อกับแหล่งงานและสร้างกิจกรรมที่ทำให้เด็กเข้าใจประสบการณ์จริงงานของราชภัฏมีหลายด้านที่ราชภัฏทำได้ เช่นเรื่องงานวิจัย จำเป็นต้องมีเป้าหมายต้องได้คำตอบจึงจำเป็นต้องมีกำหนดเวลา

สรุปประเด็นที่ได้ คือ ภาคี พื้นที่ และการทำให้คนมีงานทำในพื้นที่ หากดูจากงานวิจัยแล้วก็สามารถทำให้คนมีงานทำในท้องถิ่นได้ เช่น งานวิจัย SME หม่อนไหม มันสำปะหลัง ฯลฯ โดยใช้กระบวนการ PAR เพื่อค้นหาความรู้และทำออกมาให้ได้ แต่ต้องระวังภาคีที่อาจเป็นจริงและไม่เป็นจริง อาจเป็นวิจัยสังคมก็ได้ อีกเรื่องคือราชภัฏต้องยกระดับงานจากพี่เลี้ยงสู่การสงเคราะห์ จากระบบยกเป็นระดับที่สูงกว่าจังหวัดโดยใช้ความร่วมมือกัน ภาคีหลายกลุ่มหลายระดับ อาจนำประเด็นเป็นตัวตั้งแล้วค่อยหาภาคี

รศ.ดร.สุวิชัย หวันแก้ว อนาคตประเทศไทยจะตัดสินใจที่ไหน ผมตกใจมากที่สุด 3 คน

ข้ามแดนที่จังหวัดศรีสะเกษ หากโดนยิงตายจะเกิดอะไรขึ้น ปัญหาอนาคตไทยจะตัดสินใจที่ไหนหลายคนคิดว่ากรุงเทพฯ แต่จริงๆ ไม่ใช่ จำเป็นต้องตัดสินใจที่คนในพื้นที่ จำเป็นต้องมาจากหลายส่วน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เราอยากให้เด็กทำงานที่บ้านหรือในเมืองใหญ่ที่เจริญเดี๋ยวนี้จะพาเด็กลงพื้นที่ก็ต้องระวังเพราะมีความเสี่ยงและพ่อแม่ก็เป็นอุปสรรค เป็นความยุ่งยากของยุคสมัย ในขณะที่โลกปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เรื่องพืชเศรษฐกิจก็เป็นตัวหนึ่ง แต่จะแก้ปัญหาพืชเศรษฐกิจโดยทำความเข้าใจโดยเศรษฐศาสตร์นั้นเป็นไปได้ยาก เพราะว่าต้องเข้าใจผู้ผลิตในชุมชน และผู้บริโภคที่มีการเปลี่ยนแปลง โจทย์วิจัยโลกาภิวัตน์ไม่ชวนให้คนอยู่ในท้องถิ่น สภาวการณ์ทำให้คนไม่ยอมอยู่ในท้องถิ่น ฉะนั้นต้องมีโจทย์อย่างไรให้คนอยู่ในท้องถิ่น เห็นคุณค่าและภูมิใจในท้องถิ่น จำเป็นต้องทำวิจัยและให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมให้เกิดพลัง

ประเด็นชาวบ้านไม่เข้าใจความต้องการของตนเอง มหาวิทยาลัยก็ต้องถามตัวเองด้วยว่าตนเองเป็นมหาวิทยาลัยแบบไหน ระดับที่เท่าไร อย่างไรก็ตามกระแสการวัดระดับมหาวิทยาลัย

ก็ยังเป็นระดับโลกอยู่ แต่ไม่มีการวัดมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยในการบริการชุมชนหรือบริการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยมีทางเลือกอย่างไรให้คนมีงานทำสอดคล้องกับสถานการณ์ความจำเป็น หรือทรัพยากรที่มีในภูมิภาค การจัดลำดับมาจากการวัดในเอกสารไม่ได้มาจากพื้นที่ไม่ได้มาจากท้องถิ่น ทำอย่างไรให้ท้องถิ่นมีทางเลือกที่จะทำให้คนมีงานทำมีความภูมิใจที่ได้งานทำในท้องถิ่นของตน

ถ้าประเทศไทยไม่ใช่มีเฉพาะกรุงเทพฯ ที่คนส่วนมากไม่จำเป็นต้องเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ๆ ทำอย่างไรที่จะให้มีทิศทางในการมองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยต้องมีการร่วมมือกันสร้างเครือข่ายร่วมกัน มีการถอดความรู้ร่วมกันสร้างกระบวนการสัมพันธ์ ความรู้หลายอย่างต้องอาศัยคนภายนอกด้วยเพื่อร่วมกันพัฒนา ร่วมกันแก้ปัญหา และสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน ทำอย่างไรให้เด็กในมหาวิทยาลัยของไทยไปมาหาสู่กันมากขึ้น ไม่ใช่อ้างคำตอบสำเร็จรูป เศรษฐกิจพอเพียง คิดว่าไม่มีความยุติธรรม ทำอย่างไรให้เป็นกระบวนการวิจัยมากกว่าเป็นพิธีกรรม

รศ.ดร. สุจินต์ ลิมารักษ์

จากการสังเกตและการฟัง พบว่า ยังเป็นการมองตนเอง ยังไม่สามารถมองนอกเหนือจากนี้ งานวิจัยก็เป็นงานวิจัยในพื้นที่นี้ ผมอยากให้มองโดยรอบและต้องมองสถานการณ์โลกด้วย เพื่อให้มองเห็นภาพ ว่า อนาคตคนโคราชบนฐานความรู้ จะดำเนินการไปได้อย่างไร ประเด็นที่ได้มีโอกาสพูดคุยในเวทีแห่งนี้ มีประโยชน์ควรเก็บเกี่ยวแล้วนำไปตีความ ตีหลายครั้งๆ ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป เพื่อดูว่าจะเกิดกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยอย่างไรที่จะทำงานต่อไป สำหรับงานวิจัย เห็นโอกาสว่า ราชภัฏมีพื้นที่ที่จะปรับปรุงอีกเยอะ หากได้มาคุยกัน และให้คนอื่นมานั่งคุยด้วยก็จะสามารถนำมาปรับปรุงได้ และในการประกาศตัวของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะพัฒนาท้องถิ่นต้องมองว่าจะเลือกทิศทางหรือกระแสไหน ประเด็นที่สำคัญที่สุดคือทำอย่างไรที่จะใช้ภูมิปัญญาเก่าเชื่อมโยงไปสู่ความต้องการของภาพใหญ่ ดูตลาดความต้องการของคนทั่วไปเป็นอย่างไรแล้วกลับมาอง ภูมิปัญญาของตนเองว่ามีอะไร จะสามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างไร หากเชื่อมโยงกันได้ก็จะเป็นฐานให้เด็กในท้องถิ่นได้ทำงานในท้องถิ่น ยกตัวอย่างแรกเรื่องพลังงานก็หาพลังงานทางเลือก เช่น มีบริษัทที่ทำเรื่องพลังงานทางเลือกและสิ่งแวดล้อม แล้วได้กำไรมหาศาลเป็นการเชื่อมโยงปัญหาเก่าและปัญหาใหม่

อาจารย์ปกรณ์ชัย สุพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ถูกคาดหวังจากในท้องถิ่น คือ การมีส่วนร่วมในจังหวัด มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษมีส่วนร่วมในการสร้างบุคคลเท่านั้น ส่วนเรื่องงานวิจัยที่เสนอโครงการเข้าไปในระดับจังหวัดไม่ได้รับการสนับสนุน เพราะจังหวัดอยากได้ข้อมูลในการตัดสินใจในเชิงบูรณาการที่สามารถขับเคลื่อนได้ทั้งระบบ สามารถมองเห็นภาพกว้างทั้งหมดได้ หากมหาวิทยาลัยสามารถทำตรงนี้ได้ มหาวิทยาลัยก็จะสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องอื่นๆ ได้ ในความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องหาอัตลักษณ์หรือเส้นทางเดินของตนเองให้ได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีสะเกษมีต้นทุนเดิมคือ การมีนักศึกษาที่ได้ทำความร่วมมือกับโรงเรียน โดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนที่มาเรียนกับมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งมีนักศึกษาพัฒนาครู มีความร่วมมือกับภาคเกษตรและเทคโนโลยีแล้ว แต่ขาดการขยายต้นทุนในการทำงานกับท้องถิ่น

ผศ.ดร.วิเชียร วรพุทธพร อยากให้มีการทบทวนเครือข่ายการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการวิจัยทั้งระดับสถาบันต่างๆ รวมทั้ง สกว. ด้วย เพราะ งานวิจัยที่ราชภัฏเสนอโครงการเข้าไปเป็นโครงการใหม่แต่เป็นเรื่องเก่าสำหรับหลายที่ เพราะไม่มีการสื่อสารหรือตีพิมพ์เผยแพร่ โดยเฉพาะเรื่องการวิจัยชุมชน ฐานข้อมูลในการวิจัยบางอย่างต้องเก็บเป็นความลับ เพราะต้องต่อยอดทรัพย์สินทางปัญญา แต่งานวิจัยชุมชนสามารถเผยแพร่ได้ ฉะนั้นอยากให้มีฐานข้อมูลให้ครอบคลุม เช่นการทำวิทยุชุมชนสอดแทรกงานวิจัยเพื่อเป็นการเผยแพร่งานวิจัยอีกทาง

สรุปการสร้างองค์ความรู้ที่เป็นเรื่องในพื้นที่ คำนึงมิปัญญา ต้องเข้าใจสถานการณ์โลก ความรู้ที่เป็นคนในพื้นที่มีส่วนร่วม ไม่จำเป็นต้องยึดติดประเด็น ต้องสนใจคนในพื้นที่ ต้องสร้างฐานข้อมูลทางวิชาการ มีกระบวนการใหม่ที่ทำให้คนตื่นตัว สร้างคน สร้างความสัมพันธ์ จะทำได้ต้องอาศัยภาคีการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดพลัง ยกกระดับเป็นเครือข่ายโดยต้องระวังอำนาจของภาคีต้องไม่เป็นอำนาจการสั่งการ ฉะนั้นความเป็นเพื่อนก็จะเกิดเพราะ ในการลงพื้นที่ต้องอาศัยพลังทั้งกายและใจ

กรอบใจวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. ความเชื่อมโยงเส้นทางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดใกล้เคียงได้อย่างไร
2. การเปรียบเทียบผลกระทบเรื่องการท่องเที่ยว สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

3. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
4. รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา ควรเป็นอย่างไร
5. การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดใกล้เคียง
6. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดใกล้เคียง
7. การสร้างเครือข่ายธุรกิจการท่องเที่ยวอีสานได้กับประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขงจะทำได้
อย่างไร
8. การพัฒนาพื้นที่เชิงนิเวศในจังหวัดนครราชสีมาควรเป็นอย่างไร
9. การศึกษาอัตลักษณ์/เอกลักษณ์ ใหม่และสิ่งทอของจังหวัดนครราชสีมา คืออะไร
10. การศึกษาความเป็นมาของผ้าไหมหางกระรอกว่ามีความเป็นมาอย่างไร
11. การพัฒนาศักยภาพของผู้ทอผ้าพื้นเมืองควรทำอย่างไร
12. การพัฒนาคุณภาพของเส้นไหมและการสร้างตราผลิตภัณฑ์ผ้าไหมคุณภาพของ
จังหวัดนครราชสีมาจะมีวิธีการอย่างไร
13. ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาข้าวมีอะไรบ้าง
14. การฟื้นฟู แก้ไข ปัญหาการแพร่กระจายดินเค็ม
15. การควบคุมพื้นที่ในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจในจังหวัดนครราชสีมา ควรเป็นอย่างไร
16. การจัดกลุ่มพืชเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมาควรเป็นอย่างไร
17. การพัฒนาพันธุ์ข้าว
18. ข้าวอินทรีย์
19. การลดต้นทุนการผลิต
20. การเพิ่มผลผลิตต่อไร่
21. ศึกษาวิธีแก้ปัญหาการราคาข้าวเปลือก
22. การศึกษาวิธีการลดการสูญเสียการการแปรรูปจากข้าวเปลือก
23. การสร้างองค์ความรู้เรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง
24. อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่นควรเป็นอย่างไร
25. ปัญหาแรงงานมีวุฒิการศึกษาต่ำ
26. ทำอย่างไรให้นักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมและ
ทำงานด้านสังคมให้มากขึ้น
27. การบูรณาการด้านการเรียนการสอนระหว่างโรงเรียนและมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ควรเป็นอย่างไร

28. การพัฒนาสุขภาวะชุมชนและท้องถิ่นควรเป็นอย่างไร
29. การวิเคราะห์กลุ่มธุรกิจ
30. บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการพัฒนาพื้นที่ควรเป็นอย่างไร
31. อุตสาหกรรมที่โยงกับการจ้างงานในท้องถิ่น และผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม
ระบบการผลิตและการตลาดเกษตรสำหรับอนาคต (ข้าว มันสำปะหลัง ไม้ผล ผัก ปศุสัตว์ ฯลฯ)
32. การจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย
33. การพัฒนาคน (Workforce Development) ตามทักษะที่ต้องการ (Skill Demand)
ในอนาคต
34. การพัฒนาศักยภาพของนักรการเมืองท้องถิ่นเพื่อสร้างการเมืองท้องถิ่นในภาพลักษณ์
ใหม่ควรทำอย่างไร
35. การสร้างความร่วมมือของพหุภาคีในพื้นที่เพื่อสร้างชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งจะทำได้
อย่างไร
36. มหาวิทยาลัยจะมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัด
นครราชสีมา
37. กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อระบบการผลิตควรเป็นอย่างไร
38. จังหวัดจะมีบทบาทในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด
นครราชสีมาต่อบทบาททางงานทางวิชาการได้อย่างไร
39. การศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการขยายตัวของเมืองสู่ชนบท
40. การคาดการณ์เกี่ยวกับประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในอนาคต
41. การศึกษาและคาดคะเนผลกระทบของภาวะประชากรของจังหวัดนครราชสีมา
ในทศวรรษหน้าจะอย่างไร
42. ปัญหาเด็กและเยาวชนที่ติดเกมส์ ติดการพนัน (ฟุตบอล)
43. ปัญหาการขยายตัวของชุมชนแออัดในจังหวัดนครราชสีมา จะมีวิธีการช่วยเหลือ
และแก้ปัญหาได้อย่างไร
44. ศึกษาและทำแผนปฏิบัติการเชิงบูรณาการแบบมีส่วนร่วมต่อปัญหาเชิงพื้นที่
และเชิงประเด็นที่สำคัญของจังหวัด
45. การวิจัยและพัฒนาพืชเศรษฐกิจหลักอย่างครบวงจร
46. การสนับสนุนให้ผู้ผลิต ผู้บริการและผู้บริโภคมีพฤติกรรมการพัฒนาที่ยั่งยืน

47. กำหนดเป็นวาระสำคัญในการพัฒนาจังหวัดโดยอาศัยศักยภาพหรือจุดเด่นระดับ
นานาชาติที่มีประสิทธิภาพ

48. พัฒนาระบบฐานข้อมูลของจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการวางแผน การตัดสินใจ
และปฏิบัติการ ทั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่นต่างๆ

49. เร่งแก้ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ น้ำ และดินอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมจากชุมชน
ท้องถิ่น

50. การผลิตข้าวไทยขาดประสิทธิภาพ